

Міністерство освіти і науки України
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Факультет історії, політології і міжнародних відносин
Кафедра Всесвітньої історії

Дипломна робота
на тему
БОРОТЬБА З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ В США
1945-1981 рр.

Студента 4 курсу, група ІА-42
Спеціальності 032 Історія та археологія

Попадюк Олександр Іванович

Керівник:

Довган Юрій Любомирович

кандидат історичних наук, доцент

Рецензент:

Волощук Мирослав Михайлович

доктор історичних наук, професор

Національна шкала: _____

Університетська шкала: _____

Оцінка ECTS: _____

Члени комісії _____

Івано-Франківськ-2025 р.

Зміст

1. Вступ.....	2
2. Розділ 1. Італійська та Ірландська мафії в США, методи боротьби з ними...	4
1.1 Італійська мафія.....	4
1.2 Ірландська мафія.....	14
3. Розділ 2. Вуличні угруповання афроамериканців та латиноамериканців, боротьба з ними.....	27
2.1 Вуличні банди чорношкірих гангстерів.....	27
2.2 Вуличні банди латиноамериканців.....	41
4. Розділ 3. Організована злочинність “російської” мафії та японської якудзи в США, особливості боротьби з ними.....	52
3.1 “російська” мафія	52
3.2 японська якудза.....	63
5. Висновки	69
6. Список використаних джерел та літератури.....	72

Вступ

Актуальність теми. Сполучені Штати є державою де проживає багато людей різних національностей, та рас. Крім того до США постійно стікались мігранти з Європейських та Азійських країн в пошуках кращої долі. Або ж коли після скасування рабства на півдні країни залишилося багато колишніх темношкірих рабів. Зазвичай такі люди жили в окремих злиденних районах. Саме там де домінують бідність і злидні починає зароджуватись кримінал. Адже в пошуках швидкого і великого заробітку люди йдуть на крайні міри, а кримінал є саме таким. Задля збільшення прибутку, та оборони від собі подібних починає формуватися організована злочинність. Не менш на це впливають расові упередження та тиск з боку правоохоронців, та інші чинники.

Зараз ця тема є актуальною оскільки можна побачити вплив кримінальних угруповань на історію та масову культуру в США, яка користується популярністю в цілому світі. Також якими способами уряд США вів боротьбу проти злочинних угруповань і наскільки це було ефективно .

Об'єктом дипломної роботи є кримінальні угруповання США.

Предметом дипломної роботи є історія, розвиток та діяльність кримінальних угруповань США, способи та методи боротьби з ними.

Метою роботи є комплексне вивчення та аналіз діяльності кримінальних угруповань США, а саме таких як італійська та ірландська мафії, вуличні угруповання темношкірих та латиноамериканців, «російська» мафія та японська якудза, способи та боротьба з ними.

Виходячи з означеної мети виокремлено наступні **завдання:**

-проаналізувати та описати діяльність італійської та ірландської мафії, визначити види їх кримінальної діяльності в США, а також способи боротьби з ними.

-описати та дослідити діяльність вуличних банд чорношкірих та латиноамериканців, охарактеризувати їх появу, поширені способи заробітку, боротьбу правоохоронних органів проти них.

-висвітлити кримінальну діяльність «російської» мафії та японської якудзи в США, вказати на їх особливості, види незаконної діяльності, та елементи боротьби правоохоронців з ними.

Хронологічні межі роботи: Нижня межа -1860 рік першої згадки італійської мафії; Верхня межа 2025 тому що боротьба із злочинністю продовжується

Територіальні межі роботи: Сполучені Штати Америки.

Стан наукової розробки для написання роботи були використано праці та публікації а також відеоматеріали , в яких показано злочинну діяльність, культуру, організацію кримінальних угруповань та боротьбу з ними, було використано праці закордонних авторів, таких як, Джима Дубелка [98,99], Вільяма Глаберсона[80,81,82]та інші, а також статті в інформаційних виданнях таких як, The New York Times, The Guardian та інші.

Методологічну основу роботи складають методи і принципи науковості, історизму, об'єктивності та порівняльного аналізу.

Наукова новизна роботи полягає у спробі комплексного дослідження та систематизації історії кримінальних угруповань у США та боротьбу з ними.

Практичне значення роботи полягає в тому, що опрацьований і систематизований матеріал може використовуватись при підготовці практичних, лекційних занять та публікації в наукових ЗМІ.

Структуру роботи складають вступ, три розділи з двома параграфами, список використаних джерел та літератури (176 позицій), Основний текст роботи викладений на 69 сторінках, загальний обсяг роботи-91 сторінка.

Розділ 1

Італійська та Ірландська мафії в США, методи боротьби з ними.

1.1 Італійська мафія

Перша опублікована згадка про те, що стало мафією у Сполучених Штатах, датується кінцем 1860-х років. Газети Нового Орлеана повідомляли, що в місті точиться війна між сицилійськими бандами. Назви цих банд відповідали сицилійським містам, звідки походили їхні члени — Палермо , Трапані та Мессіна . [87] [88]

Сицилійські злочинні угруповання у Сполучених Штатах спочатку здобули вплив у столичному регіоні Нью-Йорка , поступово розвиваючись від невеликих районних операцій у бідних італійських гетто до загальноміських, а згодом і національних організацій.

Джузеппе Еспозіто був першим відомим членом мафії, який емігрував до Сполучених Штатів. Він та шість інших сицилійців втекли до Нью-Йорка після вбивства одинадцяти заможних землевласників, канцлера та віце-канцлера однієї сицилійської провінції. Його було заарештовано в Новому Орлеані в 1881 році та екстрадовано до Італії. [90]

З 1890-х по 1920 рік у Нью-Йорку банда Five Points (п'ять балів) , заснована Полом Келлі , мала великий вплив у Маленькій Італії Нижнього Іст-Сайду. Келлі завербував кількох вуличних хуліганів, які згодом стали одними з найвідоміших кримінальних авторитетів століття, таких як Джонні Торріо , Аль Капоне , Лакі Лучано та Френкі Єль . Вони часто конфліктували з єврейськими Істменами того ж району. [90]

У Східному Гарлемі також існувала впливова мафіозна родина. Неаполітанська Каморра була дуже активною в Брукліні. У Чикаго 19-й район був італійським районом, який став відомим як «Кривавий Дев'ятнадцятий» через часте насильство в районі, здебільшого в результаті діяльності мафії, міжусобиць та помсти. [90]

Новий Орлеан, можливо, був місцем першого інциденту з мафією в Сполучених Штатах, який отримав як національну, так і міжнародну увагу. 15 жовтня 1890 року начальника поліції Нового Орлеана Девіда Хеннессі було вбито . Досі незрозуміло, чи справді його вбили італійські іммігранти, чи це була підстава нативістів проти цькованих іммігрантів з нижчих класів. Сотні сицилійців було заарештовано за переважно безпідставними звинуваченнями, і дев'ятнадцятьом зрештою було пред'явлено звинувачення у вбивстві. Далі було виправдувальний вирок, ходили чутки про підкуплених та заляканих свідків. 14 березня 1891 року , після виправдувального вироку, обурені

громадяни Нового Орлеану організували самосуд та вбили одинадцятьох із дев'ятнадцяти обвинувачених. Двох повісили, дев'ятьох розстріляли, а решта вісім втекли. [171]

16 січня 1919 року в Сполучених Штатах розпочався закон «сухий закон» із прийняттям 18-ї поправки до Конституції Сполучених Штатів, яка заборонила виробництво, транспортування або продаж алкоголю . [29]

Незважаючи на ці заборони, попит на алкоголь з боку населення все ще був дуже високим. Це створило атмосферу, яка толерувала злочинність як засіб забезпечення населення алкоголем, навіть серед поліції та міських політиків. Хоча це не було прямо пов'язано з причетністю до мафії, рівень убивств в епоху «сухого закону» зріс понад 40% — з 6,8 на 100 000 осіб до 9,7 — і протягом перших трьох місяців після прийняття Вісімнадцятої поправки з урядових складів було викрадено віскі на суму півмільйона доларів. [33, с.66]

Прибуток, який можна було отримати від продажу та розповсюдження алкоголю, вартував ризику покарання з боку уряду, якому було важко контролювати дотримання закону. До кордонів міст США було відправлено понад 900 000 ящиків алкоголю. Злочинні угруповання та політики побачили можливість нажитися та почали постачати більше алкоголю до міст США. Більшість алкоголю імпортувалося з Канади, країн Карибського басейну та американського Середнього Заходу, де нелегально виготовляли алкоголь на саморобних самогонних апаратах. [53,с.110]

На початку 1920-х років Беніто Муссоліні захопив владу в Італії встановивши фашистський диктаторський режим, це призвело до нової хвилі імміграції італійців до Сполучених Штатів, зокрема члени сицилійської мафії, оскільки Муссоліні вжив жорстких заходів проти діяльності мафії в Італії. Більшість італійських іммігрантів проживали в багатоквартирних будинках. Щоб уникнути бідного способу життя, деякі італійські іммігранти вирішили приєднатися до мафії.

Мафія скористалася заборонаю та почала продавати нелегальний алкоголь. Прибуток від якого значно перевищував традиційні злочини, такі як захист, вимагання, азартні ігри та проституція. Сухий закон дозволив мафіозним родинам наживати статки. У міру того, як заборона продовжувалася, лідируючі фракції продовжували домінувати над організованою злочинністю у своїх містах, створюючи сімейну структуру у кожному місті.. [55,с.109]

Нова галузь вимагала від членів усіх рівнів зайнятості, таких як начальники, юристи, далекобійники та навіть члени банд, щоб усунути

конкурентів за допомогою погроз або сили. Банди викрадали партії алкоголю одна в одної, змушуючи суперників платити їм за «захист», щоб вони не чіпали їхній товар, а озброєна охорона майже завжди супроводжувала каравани, які доставляли алкоголь.

У 1920-х роках італійські мафіозні родини почали вести війни за абсолютний контроль над прибутковими бутлегерськими рекетами. Коли спалахнуло насильство, італійці боролися з ірландськими та єврейськими етнічними бандами за контроль над бутлегерством на своїх територіях. У Нью-Йорку Френкі Єль воював з ірландсько-американською бандою «Біла рука» . У Чикаго Аль Капоне та його родина вчинили різанину банди «Північна сторона» , ще одне ірландсько-американське угруповання. У Нью-Йорку до кінця 1920-х років виникли дві фракції організованої злочинності, які боролися за контроль над кримінальним світом — одна на чолі з Джо Массерією , а інша — з Сальваторе Маранцано . Це спричинило Кастелламареську війну , яка призвела до вбивства Массерії в 1931 році. Потім Маранцано розділив Нью-Йорк на п'ять сімей . [90]

Маранцано, перший лідер італо-американської мафії, встановив кодекс поведінки для організації, створив «сімейні» підрозділи та структуру, а також встановив процедури вирішення спорів. Безпрецедентним кроком Маранцано проголосив себе босом усіх босів і вимагав від усіх сімей віддавати йому належне. Ця нова роль була сприйнята негативно, і Маранцано було вбито протягом шести місяців за наказом Чарльза «Щасливчика» Лучано . Лучано був колишнім підлеглим Массерії, який перейшов на бік Маранцано та організував убивство Массерії. [90]

Як альтернативу попередній деспотичній практиці мафії, яка називала одного боса мафії *saro di tutti capi* , або «босом усіх босів», Лучано створив Комісію в 1931 році, де боси найвпливовіших сімей мали рівні права голосу з важливих питань та вирішували суперечки між сім'ями. Ця група керувала Національним злочинним синдикатом і принесла еру миру та процвітання для італійської мафії. До середини століття існувало 26 офіційно санкціонованих Комісією злочинних сімей мафії, кожна з яких базувалася в іншому місті за винятком П'яти сімей , які всі базувалися в Нью-Йорку. [142]

Кожна сім'я діяла незалежно від інших і загалом мала виключну територію, яку вона контролювала. На відміну від старшого покоління «Вусатих Пітів», таких як Маранцано та Массерія, які зазвичай працювали лише зі своїми співвітчизниками-італійцями, «Молоді турки» на чолі з Лучано були більш відкритими до співпраці з іншими групами, зокрема з єврейсько-американськими злочинними синдикатами , для досягнення більших прибутків. Мафія процвітала, дотримуючись суворого набору правил, що

виникли на Сицилії, які передбачали організовану ієрархічну структуру та кодекс мовчання, що забороняв її членам співпрацювати з поліцією - Омерта. Недотримання будь-якого з цих правил каралося смертю. [90]

Зростання влади, яке мафія здобула під час сухого закону, продовжилося ще довго після того, як алкоголь знову легалізували. Злочинні імперії, які розширювалися за рахунок контрабандних грошей, знаходили інші шляхи для продовження заробітку великих сум. Коли алкоголь перестав бути забороненим у 1933 році, мафія диверсифікувала свою кримінальну діяльність, що заробляла гроші, включивши: незаконні азартні ігри, лихварство, вимагання, кримінальне шахрайство, торгівлю наркотиками, трудовий рекет через контроль над профспілками. [68,с.277]

В середині 20-го століття мафія, проникла у велику кількість профспілок у Сполучених Штатах, зокрема в Асоціацію водіїв автомобілів та Міжнародну асоціацію вантажників. Це дозволило злочинним сім'ям проникати в дуже прибутковий легальний бізнес, такий як будівництво, знесення, управління відходами, вантажні перевезення, а також у прибережну та швейну промисловість. Крім того, вони могли грабувати фонди охорони здоров'я та пенсійні фонди профспілок, вимагати гроші від підприємств, погрожуючи страйком робітників, та брати участь у змові на торгах. У Нью-Йорку більшість будівельних проектів не могли бути виконані без схвалення « П'яти сімей ». У портах та на вантажно-розвантажувальних платформах мафія підкуповувала членів профспілок, щоб ті повідомляли їм про цінні предмети, що ввозяться. Потім мафіозі крали ці товари та забирали їх. [93, с.3-5]

Лас-Вегас вважався «відкритим містом», де може працювати будь-яка сім'я. Після того, як Невада легалізувала азартні ігри, мафіозі швидко цим скористалися, крім того гральна індустрія стала дуже популярною в Лас-Вегасі. З 1940-х років мафіозні родини з Нью-Йорка, Клівленда, Канзас-Сіті, Мілуокі та Чикаго мали інтереси щодо казино у Лас-Вегасі. Вони отримували позики від пенсійного фонду Teamsters, профспілки, яку вони фактично контролювали, та використовували законних підставних осіб для будівництва казино. Коли гроші надходили до рахункової кімнати, наймані чоловіки знімали готівку до її реєстрації, а потім доставляли її своїм начальникам. Ці гроші залишалися незареєстрованими, але сума оцінюється в сотні мільйонів доларів. [90]

Діючи в тіні, мафія майже не стикалася з опором з боку правоохоронних органів. Місцеві правоохоронні органи не мали ресурсів чи знань для ефективної боротьби з організованою злочинністю, скоєною таємним товариством, про існування якого вони не підозрювали. Багатьох

співробітників поліції та судів просто підкуповували, а залякування свідків також було поширеним явищем. У 1951 році комітет Сенату США під назвою « Слухання Кефопера» визначив, що в країні діє «зловісна злочинна організація», відома як мафія. Багатьох підозрюваних у бандитизмі викликали до суду на допит, але мало хто давав свідчення, і жоден не надав жодної змістовної інформації. У 1957 році поліція штату Нью-Йорк викрила зустріч і заарештувала відомих діячів з усієї країни в Апалачині, штат Нью-Йорк . Ця подія, яка отримала назву « Зустріч в Апалачині », змусила ФБР визнати організовану злочинність серйозною проблемою в Сполучених Штатах і змінила спосіб її розслідування правоохоронними органами. [93, с.3-5]

У 1963 році Джо Валачі став першим членом мафії, який передав докази державі , та надав детальну інформацію про її внутрішню роботу та таємниці. Що ще важливіше, він розкрив існування мафії закону, що дозволило Федеральному бюро розслідувань розпочати агресивний наступ на Національний злочинний синдикат мафії. Після свідчень Валачі мафія більше не могла діяти повністю в тіні. ФБР доклало набагато більше зусиль та ресурсів до боротьби з організованою злочинністю по всій країні та створило Ударну групу з боротьби з організованою злочинністю в різних містах. Хоча все це створювало більший тиск на мафію, однак це мало що зробило для стримування її злочинної діяльності. [71]

Прогрес було досягнуто на початку 1980-х років, коли ФБР змогло мафію контролю над казино Лас-Вегаса та доклало рішучих зусиль, щоб послабити вплив мафії на профспілки. До кінця 1970-х років мафія була залучена до багатьох галузей промисловості, зокрема до ставок на студентські спортивні змагання. Кілька членів мафії, пов'язаних зі злочинним угрупованням Луккезе, брали участь у скандалі зі зняттям очок, пов'язаному з баскетбольною командою Бостонського коледжу . Рік Кун, Генрі Гілл та інші, пов'язані зі злочинним угрупованням Луккезе, маніпулювали результатами ігор протягом баскетбольного сезону 1978–1979 років. Підкуповуючи та залякуючи кількох членів команди, вони забезпечували собі користь у ставках на розподіл очок у кожній грі. [71]

Одним із найприбутковіших видів заробітку для мафії було шахрайство з податками на бензин. Вони створювали схеми, щоб утримувати гроші, які вони заборгували з податків після продажу нафти оптом на мільйони доларів. Це дозволяло їм продавати більше бензину за ще нижчими цінами. Майкл Францезе , також відомий як «Яппі Дон», організував скандал з бензином і вкрав понад 290 мільйонів доларів податків на бензин, ухиляючись від сплати Податкової служби США (IRS) та закриваючи заправку, перш ніж урядовці змогли змусити його сплатити борг. Францезе був спійманий у 1985 році. [76]

Рекет на робочій силі допоміг мафії контролювати багато галузей промисловості з макроекономічного рівня. Ця тактика допомогла їм зміцнити свою владу та вплив у багатьох містах з великими профспілками, таких як Нью-Йорк, Філадельфія, Чикаго, Детройт та багато інших. Багато членів мафії були зараховані до профспілок і навіть стали їхніми керівниками. Мафія контролювала профспілки по всіх штатах, щоб вимагати гроші та ресурси у великого бізнесу. [158]

Ресторани були ще одним потужним засобом, за допомогою якого мафія могла здобути економічну владу. Велика концентрація ресторанів, що належали мафії, була в Нью-Йорку. Вони не лише були місцем багатьох убивств та важливих зустрічей, але й ефективним засобом контрабанди наркотиків та інших незаконних товарів. З 1985 по 1987 рік сицилійські мафіозі в США імпортували героїну приблизно на 1,65 мільярда доларів через піцерії, ховаючи вантаж у різних харчових продуктах. [72]

Ще однією з галузей економіки, на яку мафія мала найбільший вплив, був Лас-Вегас, штат Невада, починаючи одразу після Другої світової війни з відкриттям першого грального курорту «Фламінго». Багато хто вважає, що мафія відіграла важливу роль у розвитку міста в середині 20 століття, оскільки мільйони доларів капіталу, що надходили в нові казино-курорти, заклали основу для подальшого економічного зростання. Цей капітал надходив не лише від однієї мафіозної родини, а й від багатьох по всій країні, які прагнули отримати ще більше влади та багатства. Великі прибутки від казино, що працювали як легальний бізнес, допомагали фінансувати багато незаконних дій мафії з 1950-х до 1980-х років. У 1950-х роках було побудовано більше казино, що фінансувалися мафією, таких як «Стардаст», «Сахара», «Тропікана», «Дезерт Інн» та «Рів'єра». Туризм у місті значно зріс протягом 1960-х років і зміцнив місцеву економіку. [158]

Однак 1960-ті роки також були часом, коли вплив мафії на економіку Лас-Вегаса почав зменшуватися. Уряд штату Невада та федеральний уряд працювали над послабленням діяльності мафії на Стріпі. У 1969 році законодавчі збори штату Невада ухвалили закон, який полегшив корпораціям володіння казино. Це привернуло нових інвесторів до місцевої економіки, які купували казино у мафії. [72]

Конгрес США ухвалив Закон RICO через рік. Цей закон надав правоохоронним органам більше повноважень для переслідування мафії за її незаконну діяльність. У 1980-х роках у Лас-Вегасі спостерігалось різке зниження участі мафії. Через закон RICO багатьох членів мафії було засуджено та ув'язнено. [28]

Коли Закон про організації, що перебувають під впливом рекетира та корумповані (RICO), став федеральним законом у 1970 році, він став дуже ефективним інструментом у переслідуванні мафіозі. Він передбачає розширене кримінальне покарання за дії, вчинені в рамках діючої злочинної організації. Порухення цього закону карається позбавленням волі на строк до 20 років за кожне звинувачення, штрафами до 25 000 доларів США, а в порушника конфіскувалося все майно, набуто під час порушення Закону RICO. [34 с.319]

Закон RICO виявився дуже ефективним, оскільки він атакує всю корумповану структуру, а не окремих осіб, яких можна легко замінити іншими членами організованої злочинності. Між 1981 і 1992 роками 23 боси з усієї країни були засуджені згідно з цим законом, тоді як між 1981 і 1988 роками було засуджено 13 нижчих босів та 43 капітани.]До 1990 року було засуджено понад 1000 діячів злочинних угруповань. Хоча це значно зашкодило багатьом мафіозним родинам по всій країні, найвпливовіші родини продовжували домінувати у злочинності на своїх територіях, навіть якщо нові закони ув'язнювали більше мафіозі та ускладнювали їхню діяльність. [90]

У 1992 році у гучній справі RICO Джона Готті та Френка Локасіо засудили до довічного ув'язнення, за допомогою інформатора Семмі Гравано в обмін на імунітет від судового переслідування за його злочини. Окрім уникнення тривалих термінів ув'язнення, ФБР могло залучати мафіозі до Федеральної програми захисту свідків США, змінюючи їхні особи та надаючи їм довічну фінансову підтримку. Це призвело до того, що десятки мафіозі давали свідчення та надавали інформацію протягом 1990-х років, що, у свою чергу, призвело до ув'язнення сотень інших членів. В результаті, з 1990-х років мафія зазнала значного зниження своєї влади та впливу в організованій злочинності. [52]

9 січня 2003 року боса злочинного клану Бонанно Джозефа Массіно було заарештовано та звинувачено разом із Сальваторе Віталє, Френком Ліно та Капо Даніелем Монгеллі у всеохоплюючому обвинувальному акті про рекет. Звинувачення проти самого Массіно включали замовлення вбивства Домініка «Сонні Блека» Наполітано у 1981 році. [138]

Суд над Массіно розпочався 24 травня 2004 року під головуванням судді Ніколаса Гарауфіса та обвинуваченням Грега Д. Андреса та Роберта Геноха. Тепер йому було висунуто 11 звинувачень за законом RICO за сім вбивств, через перспективу того, що прокурори вимагатимуть смертної кари за вбивство Скъячії, цю справу було розділено для окремого розгляду, підпал, вимагання, лихварство, незаконні азартні ігри та відмивання грошей. Після п'ятиденного обговорення присяжні 30 липня 2004 року визнали Массіно

винним за всіма 11 пунктами звинувачення. Спочатку винесення вироку було заплановано на 12 жовтня, і очікувалося, що він отримає довічне ув'язнення без права на умовно-дострокове звільнення. Присяжні також схвалили рекомендовану прокурорами конфіскацію 10 мільйонів доларів доходів від його правління на посаді боса Вонанно в день винесення вироку. [81]

Відразу після винесення вироку 30 липня, коли суд було перенесено, Массіно попросив про зустріч із суддею Гарауфісом, де він зробив свою першу пропозицію про співпрацю. Він зробив це в надії врятувати своє життя; йому загрожувала смертна кара, якщо його визнають винним у вбивстві Скьячії, оскільки одним із останніх дій Джона Ешкрофта на посаді Генерального прокурора було наказ федеральним прокурорам вимагати смертної кари для Массіно. Таким чином, Массіно став першим босом мафії, страченим за свої злочини, і першим босом мафії, якому загрожувала смертна кара з часу страти Лепке Бухальтера в 1944 році. Массіно був першим чинним босом нью-йоркського злочинного угруповання, який передав докази штату, і другим в історії американської мафії, хто зробив це. [80]

У 21 столітті мафія продовжує бути залученою до широкого спектру незаконної діяльності. До них належать вбивства, вимагання, корупція державних службовців, азартні ігри, проникнення в легальний бізнес, рекет, лихварство, схеми податкового шахрайства та маніпуляції з акціями . Хоча раніше мафія була загальнонаціональною, сьогодні більшість її діяльності обмежується північним сходом та Чикаго. Хоча інші злочинні організації, такі як російська мафія , китайські тріади , мексиканські наркокартелі та інші, захопили частку злочинної діяльності, мафія продовжує залишатися домінуючою злочинною організацією в цих регіонах, частково завдяки своїй суворій ієрархічній структурі. [41]

Італо-американська мафія діє за суворою ієрархічною структурою. Хоча вона схожа на своє сицилійське походження, сучасна організаційна структура американської мафії була створена Сальваторе Маранцано у 1931 році. Він створив П'ять Сімей , кожна з яких мала б боса , нижчого боса , капо та солдатів — усі вони були лише чистокровного італійського походження, — тоді як спільники могли мати будь-яке походження. Усіх прийнятих до лав мафії називають «призначеними» людьми . Це означає, що вони недоторканні у кримінальному світі, і будь-яка шкода, заподіяна їм, буде зустрінена у відповідь. За винятком спільників, усі мафіозі в мафії є офіційними членами злочинної сім'ї. Три найвищі посади складають адміністрацію. Нижче адміністрації є фракції, кожен з яких очолює капорегіме - капітан, який керує командою солдатів та спільників. Вони звітують перед адміністрацією та можуть розглядатися як еквівалент менеджерів у бізнесі. Коли керівник

приймає рішення, він рідко віддає накази безпосередньо працівникам, які б його виконували, а натомість передає інструкції вниз по ланцюжку командування. Таким чином, вищі рівні організації ізолюють від уваги правоохоронних органів, якщо членів нижчого рівня, які фактично скоюють злочин, слід заарештувати або розслідувати, що забезпечує правдоподібне заперечення. Іноді у керівництві сім'ї є й інші посади. Часто, коли бос потрапляє до в'язниці, створюються керівні групи, щоб розподілити відповідальність сім'ї вони зазвичай складаються з трьох або п'яти членів. Це також допомагає відвернути увагу поліції від будь-якого з них. Сімейний посланець та вуличний бос були посади, створені колишнім лідером сім'ї Дженовезе Вінсентом Гіганте. [64 с.384-386]

Бос є главою родини, зазвичай править як диктатор, якого іноді називають Доном або «Хрещеним батьком». Бос отримує свою частку від кожної операції. Операції виконуються кожним членом родини та родиною, яка окупує регіон. Залежно від родини, боса може бути обрано голосуванням капорігемів родини. У разі рівності голосів, голосувати повинен нижчий бос. У минулому всі члени родини голосували за боса, але до кінця 1950-х років будь-які такі збори зазвичай привертати забагато уваги. На практиці багато з цих виборів вважаються такими, що мають неминучий результат, як, наприклад, вибори Джона Готті в 1986 році. За словами Семмі Гравано, у підвалі відбулися збори, під час яких усіх капо обшукали, а люди Готті зловісно стояли за ними. Потім Готті було проголошено босом. [57]

Нижчий бос, якого зазвичай призначає бос, є другим за ланкою в сім'ї. Нижчий бос часто керує щоденними обов'язками сім'ї або контролює її найприбутковіші афери. Зазвичай він отримує відсоток від доходу сім'ї з частки боса. Нижчий бос зазвичай перший у черзі стає виконуючим обов'язки боса, якщо боса ув'язнюють, а також часто розглядається як логічний наступник. [57]

Консільєре (радник) є радником родини, якого іноді вважають «правою рукою» начальника. Він використовується як посередник у суперечках і часто виступає представником або помічником родини на зустрічах з іншими родинами, конкуруючими злочинними організаціями та важливими діловими партнерами. На практиці консільєре зазвичай є третім за рангом членом адміністрації родини і традиційно є старшим членом, який користується найбільшою повагою родини та глибоко знайомий з внутрішньою роботою організації. Начальник часто призначає довіреного близького друга або особистого радника своїм офіційним консільєре. [57]

Капорегіме (або капо) (також капітан або шкіпер) відповідає за екіпаж, групу солдатів, які звітують безпосередньо перед ним. Кожен екіпаж зазвичай

складається з 10–20 солдатів та набагато більше спільників. Капо призначається начальником і звітує перед ним або його нижнім начальником. Капітан віддає начальнику певний відсоток свого та своїх підлеглих заробітку, а також відповідає за будь-які доручені завдання, включаючи вбивство. У трудовому рекеті зазвичай саме капо контролює проникнення місцевих членів профспілок. Якщо капо стає достатньо впливовим, він іноді може мати більше влади, ніж деякі з його начальників. У випадках, подібних до випадку Ентоні Коралло, вони можуть навіть обійти звичайну структуру мафії та очолити сім'ю після смерті начальника. [113]

Солдат (італійською Soldato) – soldato або «солдат» – це новоприйнятий (або «спеціально прийнятий») член мафії загалом та новоприйнятий член конкретної мафіозної злочинної сім'ї, і традиційно це може бути лише повністю італійського походження (хоча сьогодні багато сімей вимагають, щоб чоловіки були лише наполовину італійського походження, з боку батька). Після того, як солдата прийнято до членства, він стає недоторканим, тобто дозвіл від начальника солдата має бути даний, перш ніж його вб'ють. Коли книги відкриті, тобто сім'я приймає нових членів, новоприйнятий член може рекомендувати перспективного соратника на посаду нового солдата. Солдати є основними працівниками сім'ї, зазвичай вони скоюють такі злочини, як напад, вбивство, вимагання, залякування тощо. Натомість їхнє начальство надає їм прибуткові гроші, і вони мають повний доступ до зв'язків та влади своєї сім'ї. [113]

Помічник – Помічник не є членом мафії, але, тим не менш, працює на злочинну сім'ю. Помічники можуть включати широкий спектр людей, які працюють на сім'ю. Помічник може мати широкий спектр обов'язків, від фактичного виконання тих самих обов'язків, що й солдат, до простого розсильного. Саме тут потенційні мафіозі (« зв'язані хлопці ») починають доводити свою цінність. Щойно злочинна сім'я приймає нових членів, найкращих помічників італійського походження оцінюють та обирають на посаду солдатів. Помічник також може бути злочинцем, який служить посередником у злочинних операціях або іноді торгує наркотиками, щоб відвернути увагу поліції від справжніх членів, або це можуть бути просто люди, з якими сім'я веде бізнес (власники ресторанів тощо). В інших випадках помічником може бути корумпований делегат профспілки або бізнесмен. [113]

Не італійці ніколи не підуть далі, хоча багато неіталійських спільників мафії, такі як Мейєр Ланскі, Мюррей Хамфріс, Гас Алекс, Жерар Оуіметт та Джиммі Берк, мали надзвичайну владу у своїх злочинних сім'ях та користувалися повагою справжніх членів мафії. [113]

Ритуал посвячення в мафію , щоб стати « старішою людиною », виник з різних джерел, таких як римо-католицькі братства та масонські ложі на Сицилії середини 19 століття. На церемонії посвячення новачок отримував голку від члена, який проводив церемонію; кілька крапель крові проливалось на картку із зображенням святого; картку підпалювали; нарешті, поки картку швидко передавався з рук в руки, щоб уникнути опіків, новачок складав присягу на вірність родині мафії. Клятва на вірність родині мафії називається Омерта. Це було підтверджено в 1986 році покаянцем Томмазо Бушеттою . [113]

Вбивство або напад на призначеного члена мафії має бути схвалене керівництвом його родини, інакше відбуватимуться удари у відповідь, що може призвести до війни. У стані війни родини «лягатимуть на матраци», що означає готуватися до війни або бути готовими до війни. Це слово головним чином походить від фільму «Хрещений батько» , оскільки походження фрази невідоме. [119]

Омерта — це ключова клятва або кодекс мовчання в мафії, який надає значення мовчанню перед обличчям допитів з боку влади чи сторонніх осіб; відмова від співпраці з владою, урядом чи сторонніми особами. [139]

Традиційно, щоб стати призначеним членом мафії, або повноправним членом мафії, призовник повинен був бути чоловіком повного сицилійського походження, пізніше це поширилося на чоловіків повного італійського походження, а пізніше ще більше поширилося на чоловіків напівіталійського походження за походженням батька. [123]

За словами Сальваторе Вітале , на засіданні Комісії у 2000 році було вирішено відновити правило, яке вимагає, щоб обоє батьків були італійського походження. Також поширеною практикою є наявність коханки у члена мафії . Традиційно новоспеченим членам також не дозволялося мати вуса — це була частина звичаю « Вусатий Піт » . [114]

Повідомляється, що гомосексуалізм несумісний з кодексом поведінки італо-американської мафії. У 1992 році Джон Д'Амато , виконувач обов'язків боса родини Де Кавальканте, був убитий, коли його підозрювали у гомосексуальній діяльності. [168]

1.2 Ірландська мафія

Ірландські мафіозні угруповання мають багату та захопливу історію, що закарбувалася в тіньових сферах американського суспільства. Їхня історія

починається серед боротьби ірландських іммігрантів у середині 1800-х років. Стиснуті в злиденних нетрях та борючись з упередженнями, ці райони стали розсадником особливого стилю діяльності злочинного світу. Такі банди-піонери, як «Мертві кролики», розмивали межі між братерськими зібраннями та грізними злочинними утвореннями, представляючи захопливу сагу про захист та дикість у невблаганному ландшафті

Історія ірландсько-американських банд починається в середині 1800-х років, періоду, затьмареного впливом ірландських мігрантів до Сполучених Штатів . Зіткнувшись з дискримінацією та нестачею, численні ірландські прибульці опинилися скупченими в тісних анклавах, таких як сумнозвісний район Файв-Пойнтс у Нью-Йорку . Ці суворі обставини не лише плекали дух спільноти, а й відчай, що призвело до появи вуличних банд.

Ці початкові банди, прикрашені яскравими назвами, такими як «Мертві кролики» та «Вайо», часто виникали як продовження соціальних кіл або політичних угруповань. Вони пропонували відчуття товариства та безпеки у ворожому середовищі.

Ірландсько-американські вуличні банди, такі як « Мертві кролики» (на чолі з майбутнім конгресменом Джоном Морріссі) та «Вайос» , домінували у злочинному світі Нью-Йорка понад століття. Однак, починаючи з 1880-х та 1890-х років, вони зіткнулися з конкуренцією з боку банд, що склалися з нещодавно прибулих італійців та євреїв. Банда «П'ять пунктів» на чолі з Полом Келлі здобула популярність на початку 1900-х років, маючи сильну конкуренцію з боку « Гудзонських пилосбірників» , « Губорської банди » та інших у той період. [67]

Зіткнення між бандами були запеклими та територіальними, спалахуючи через різні питання, від суперечок за територію до уявних образ. Одна відома постать, Джон Морріссі, здобув популярність, очоливши «Мертвих кроликів». Подальше просування Морріссі до Конгресу США продемонструвало складну та часом суперечливу природу цих ранніх ірландсько-американських банд. До другої половини 19 століття ірландсько-американські банди почали виходити за рамки простих вуличних сутичок. Поява сухого закону, загальнонаціональної заборони на продаж алкоголю, відкрила вигідний шлях для незаконної діяльності. Такі банди, як «Ганг Файв Пойнтс», очолюваної Полом Келлі, скористалися цією можливістю, займаючись бутлегерством та торгівлею алкоголем. Ця епоха також стала свідком сходження світил організованої злочинності, таких як «Великий» Білл Дваєр, який контролював діяльність на набережній Нью-Йорка. [67]

Ірландські американські банди не гребували насильства. Вони брали участь у жорстоких бандитських війнах, особливо проти своїх нових італійських та єврейських колег. Однак їхні зусилля не обмежувалися кровопролиттям. Ірландські банди заглиблювалися в низку злочинних підприємств, включаючи вимагання, незаконні азартні ігри включаючи підпільні лотереї та трудовий рекет. Вони часто проникали до профспілок, використовуючи примус для управління працівниками та вимагання платежів

Після численних арештів за крадіжки та подібні правопорушення, Хаггерті та рейнджера з Шуйлкілла Х'ю Мерфі були засуджені за пограбування магазину на Дев'ятій вулиці та засуджені до десяти років позбавлення волі 12 грудня 1865 року. Через вісім місяців його помилював губернатор Ендрю Г. Кертін, частково завдяки політичним зв'язкам Хаггерті та його обіцянці покинути країну після звільнення, і він недовго жив у Канаді, перш ніж повернутися до міста, щоб відновити свою кримінальну кар'єру. Хаггерті залишався важливою фігурою злочинного світу у Філадельфії до січня 1869 року, коли його заарештували за кількома пунктами звинувачення у нападі з наміром вбивства; під час арешту він застрелив поліцейського, який його заарештував. Його спіймали на спробі втечі з в'язниці, але пізніше звільнили під заставу, і він втік з міста. Залишившись у Нью-Йорку недовго, він повернувся до Філадельфії у квітні, щоб здатися владі після того, як поранений поліцейський отримав « гроші за мовчання ». Він виграв обидва судові справи проти себе, але на другому судовому розгляді окружний прокурор наказав йому повернутися до Східної державної в'язниці за порушення умов звільнення. Поки його адвокати оскаржували рішення, Хаггерті зник з будівлі суду під час перерви, що, як підозрювалося, було спланованою втечею. Деніел «Денні» О'Лірі боровся з Максі Гоффом за контроль над бутлегерством у Філадельфії протягом усього сухого закону. Джек «Легс» Даймонд був відомим гангстером як у Філадельфії, так і в Нью-Йорку. У роки після Другої світової війни банда К&А була домінуючою ірландською бандою у злочинному світі міста. Багатопокілінне організоване злочинне угруповання, що складалося переважно з ірландських та ірландсько-американських гангстерів, виникло з молодіжної вуличної банди, що базувалася навколо перехрестя Кенсінгтона та Аллегені, яка набирала силу, коли до її лав приєднувалися місцеві бандити та робітничі ірландського походження, які шукали додаткового доходу. З часом угруповання розширилося та стало більш організованим, створивши прибуткові ринки азартних ігор, лихварства та крадіжок зі зломом.[58]

На початку 1900-х років, коли італійські злочинні організації, такі як злочинна сім'я Морелло, вторглися на набережну, різні ірландські банди об'єдналися, щоб сформувати банду «Біла рука». Хоча спочатку їм вдалося

стримувати своїх італійських суперників з «Чорної руки» , нестабільне керівництво та внутрішня боротьба призвели до їхнього остаточного падіння. Вбивства Дінні Міхан , Білла Ловетта та Річарда Лонергана призвели до зникнення банди до 1925 року. Потім набережну захопили італійські мафіозі Вінсент Мангано , Альберт Анастасія та Джо Адоніс . Однак ірландська мафія знову з'явилася в Вугільному Країні та залишалася сильною. [58]

Організації, що існували до сухого закону, – включаючи банду «Нортсайд» , до якої входили Діон О'Беніон , Багс Моран , Хаймі Вайс та Луїс Алтері ; брати О'Доннелл з Саутсайдської злочинної родини МакКенна; банду О'Доннелл з Вестсайду (на чолі з Майлзом О'Доннеллом); «Кольтс Рейгена »; банду «Веллі» ; Роджера Тухі ; Френка МакЕрлейна ; Джеймса Патріка О'Лірі ; та Террі Драгана – більшість із них конкурували з Капоне за контроль над ринком бутлегерства. У районах Айріштаун -Бенд (також відомому як Енгл), Хеймаркет (розташовувався на місці спортивно-розважального комплексу Gateway), Огайо-Сіті , Детройт-Шорвей та Віскі-Айленд до введення сухого закону існували відомі банди, зокрема банда Маккарт-стріт та банда Шайєнн. Банда Блінкі Моргана стала сумнозвісною після пограбування, яке призвело до вбивства детектива Вільяма Халлігана. Злочин широко висвітлювався в газетах, і була запропонована винагорода в розмірі 16 000 доларів. Більшу частину банди було спіймано в Мічигані після того, як до неї проникла поліція під прикриттям. [98]

У перші роки сухого закону « Великий» Білл Дваєр виявився серед багатьох у злочинному світі Нью-Йорка провідним бутлегером. Однак після його арешту та суду за порушення Закону Волстеда протягом 1925 та 1926 років, колишні партнери Дваєра розділилися між Оуні «Вбивцею» Медденом , колишнім лідером банди Гоферів англійського походження, та Френком Костелло проти Джека «Легса» Даймонда , «Маленького» Огі Пізано , Чарльза «Ванні» Хігінса та мафіозі-ренегата Вінсента «Скаженого Пса» Колла .«Весті» — ірландсько-американська банда з району «Пекельна кухня» на західній стороні Мангеттена. [98]

У 1930-х роках Джеймс «Шиммі» Паттон та Деніел Т. Галлахер керували великим пересувним казино, відомим як «Гарвардський клуб», що розташовувалося в кількох місцях на Гарвард-авеню. Воно могло вмістити 500–1000 осіб і було одним з найбільших казино між Нью-Йорком і Чикаго. Воно не піддавалося численним рейдам, поки його остаточно не закрив Френк Лауше в 1941 році [40].

«Красень» Ларрі Девідсон, колишній агент сухого закону, та Ден Ф. Кофлін керували організацією з торгівлі ромом на озері Ері з Клівленда. Угрупування імпортувало алкогольні напої з Канади до Сідар-Пойнт і Толедо,

а потім розповсюджувало їх по Чикаго. Угрупування також мало сухопутний маршрут з Флориди для транспортування алкоголю. Член угруповання, Оллі Зесс, підкупив берегову охорону для здійснення контрабанди. [62]

Наприкінці 1930-х років Артур Б. Макбрайд запустив агентство телеграфних послуг, яке постачало букмекерам результати кінних перегонів. Він також інвестував у Continental Press та Empire News, обидві з яких базувалися в Клівленді та керувалися мафіозі Моррісом «Маші» Векслером та Семом «Геймбоєм» Міллером. Джеймс Рейген , ще один його друг і соратник у телеграфному бізнесі, був убитий у 1946 році в чиказькій гангстерській сварці. У 1940 році федеральне велике журі звинуватило 18 осіб, включаючи Макбрайда та Векслера, у наданні інформації, що використовується в азартних іграх. Звинувачення ґрунтувалися на федеральних законах, які забороняли міжштатну передачу результатів лотереї; прокурори трактували результати перегонів як лотерейні списки. Його ніколи не заарештовували та не судили за його роль у цьому бізнесі. Макбрайд згодом заснував команду Cleveland Browns.[74]

Оуні Медден був колишнім бутлегером, який контролював рекет у Hell's Kitchen та володів кількома нічними клубами, включаючи Cotton Club . Медден переїхав до Хот-Спрінгс, штат Арканзас, у 1935 році. Після прибуття він керував казино Hotel Arkansas та інформаційним агентством. За часів Меддена Хот-Спрінгс став популярним місцем для азартних ігор, де було десять великих казино, численні менші гральні заклади та букмекерські контори поза спортивною ареною. [170]

Томмі Бенкс керував організацією, відомою як Міннеаполіський синдикат, яка займалася бутлегерством. Кід Канн та його два брати очолювали єврейсько-американську організовану злочинну сім'ю, відому як Міннеаполіська комбінація та «Аризонський синдикат». Бенкс і Канн розділили Міннеаполіс на території рукоштовання і працювали пліч-о-пліч як під час, так і після сухого закону. Ще одним впливовим ірландсько-американським гангстером, що базувався в Міннеаполісі, був Едвард Дж. Морган , також відомий як «Великий Ед», якого Пол Маккабі описав як « короля ігрових автоматів і журналіста-розслідувача скандального видання Twin City Reporter », який діяв у тісному союзі з ірландським босом мафії Денні Хоганом із Сент-Пола . [130]

Термінальна банда, раннє угруповання часів сухого закону, складалася з багатьох людей з району Ірландського каналу , включаючи Френкі Маллена, Гарольда «Короля умовно-дострокового звільнення» Нормандейла та Фреда Келлі. Банда була тісно пов'язана з мером-демократом Мартіном Беремом і була названа на честь термінальної станції , де багато хто виконував роль

водіїв лівреї. Банда грабувала проїзні, а також займалася азартними іграми, алкоголем та наркотиками. Банда була знищена після поразки мера Мартіна Берема . [89]

Вільям Бейлі та його діловий партнер Мануель Акоста керували бандою, що займалася бутлегінгом та викраданням алкоголю під час сухого закону. У 1930 році Бейлі був убитий за наказом виконуючого обов'язки боса злочинного клану Нового Орлеана Сільвестро Каролло . Поліція Нового Орлеана вважала, що вбивство було помстою за викрадання алкогольних напоїв.[89]

Джон Патрік Луні контролював азартні ігри, проституцію, незаконний продаж алкоголю, вимагання та кримінальну діяльність на Рок-Айленді. Він вивчав право та був прийнятий до Колегії адвокатів Іллінойсу в 1889 році. Він був членом Демократичної партії . Він керував газетою, яку використовували для шантажу опонентів. Він контролював приблизно 150 гральних закладів. Банда Луні вступила у війну з бандою Вільяма Гейбла. Під час війни Вільяма Гейбла та сина Джона Патріка Луні, Коннора Луні, було вбито. Пізніше Луні було пред'явлено звинувачення та визнано винним у вбивстві Вільяма Гейбла. Його засудили до 14 років ув'язнення, і він відбув 8 з половиною років. Луні помер у 1942 році в туберкульозному санаторії в Ель-Пасо, штат Техас. [89]

Банда братів Шелтон була ранньою бандою часів сухого закону, яка контролювала бутлегерство в Південному Іллінойсі. Банда братів Шелтон та її суперник Чарльз Біргера вступили в війну з Ку-клукс-кланом, яка завершилася перестрілкою в Херріні . Напад зламав хребет керівництву Ку-клукс-клану, і широкомасштабне бутлегерство продовжилося. Банда братів Шелтон вступила в війну з бандою Чарльза Біргера , яка завершилася в 1925 році, коли братів Шелтон засудили за вбивство листоноші. У 1928 році Чарльза Біргера засудили за замовлення вбивства Джо Адамса, мера Вест-Сіті, штат Іллінойс , прихильника Шелтона, і повісили.Джек Кеннеді контролював бутлегерство та керував нічними клубами в Толедо. Кеннеді був втягнутий у війну за територію з бандою Томаса Лікаволі . Джозеф «Воп» Інгліш, член банди Лікаволі та друг дитинства Кеннеді, вбив Кеннеді. Лікаволі було заарештовано за змову з метою вбивства Кеннеді та трьох інших власників клубів. Засуджений у 1934 році, Лікаволі був засуджений до довічного ув'язнення у в'язниці Огайо , незважаючи на спроби клівлендського гангстера Альфреда Поліції домогтися умовно-дострокового звільнення. [89]

Джеральд Джеймс Гейз, відомий як «Джентльмен Джиммі», Гейз переїхав з Клівленда до Толедо в дитинстві та зрештою працював водієм таксі. Він продав свою частку в лімузинному бізнесі та керував казино «Вілла», «Рамона», «Голлівуд Клуб», «Пойнтс Казіно» та «Клуб Маніто» . Він також відкрив кілька клубів у районі Клівленда. У 1934 році Гейза знайшли вбитим

у Детройті, де він дивився гру Світової серії між «Сент-Луїс Кардиналс» та «Детройт Тайгерс». Його дружина, Елеонора, продовжувала керувати його казино протягом кількох років після його смерті. Існують припущення, що Гейза вбила банда Томаса Лікаволі, оскільки його, можливо, викликали як свідка у справі про вбивство Кеннеді, яку проводив Лікаволі, або банда Лікаволі намагалася захопити його ігрові операції. [51]

Під час ірландсько-італійської мафіозної війни 1970-х років ірландська мафія зіткнулася зі зростанням загрози з боку італійської мафії, оскільки злочинна сім'я Дженовезе прагнула контролювати конференц-центр імені Джейкоба К. Джавітса, який незабаром мав бути побудований . Також приблизно в цей час розгорілася боротьба за владу між Міккі Спіллейном та Джеймсом Кунаном, молодшим вискочкою з «Пекельної кухні». Оскільки конференц-центр розташовувався в районі Спіллейна «Пекельна кухня», Спіллейн відмовився дозволити будь-яку участь італійців. Хоча італійські гангстери значно переважали чисельно членів ірландської мафії, Спіллейну вдалося зберегти контроль над конференц-центром та «Пекельною кухнею». Італійці, розчаровані та збентежені своєю поразкою від Спіллейна, відповіли, найнявши шахрая ірландсько-американського кілера на ім'я Джозеф «Скажений Пес» Салліван , щоб убити Тома Девані , Едді «М'ясника» Камміскі та Тома «Грека» Капатоса , трьох головних помічників Спіллейна. [51]

У 1977 році Спіллейна було вбито під градом куль кілерами з угруповання Дженовезе. Це спонукало Кунана укласти союз з Роєм ДеМео з угруповання Гамбіно . Дженовезе вирішили, що вестійці занадто жорстокі та добре керовані, щоб воювати з ними, і посередничили у перемир'ї через Гамбіно. [104]

Бостон має добре відому історію діяльності ірландської мафії, особливо в містах та районах з переважно ірландсько-американським населенням, таких як Сомервілл , Чарльзтаун , Південний Бостон «Сауті», Дорчестер та Роксбері, де найперші ірландські гангстери виникли під час сухого закону . Френк Воллес з банди Гастіна домінував у злочинному світі Бостона до своєї смерті в 1931 році, коли на нього влаштували засідку італійські гангстери в Норт-Енді . Численні бандитські війни між ворогуючими ірландськими бандами на початку та в середині 20 століття сприяли їхньому занепаду. Банда Вінтер-Гілл , вільна конфедерація діячів організованої злочинності з Бостона, була однією з найуспішніших організованих злочинних груп в історії Америки. Вона контролювала бостонський злочинний світ з початку 1960-х до середини 1990-х років. Свою назву вона отримала від району Вінтер-Гілл у Сомервіллі, штат

Массачусетс , на північ від Бостона, і була заснована першим босом Джеймсом «Бадді» Макліном [104].

Хоча членів банди Вінтер-Гілл звинувачували у причетності до більшості типових видів діяльності, пов'язаних з організованою злочинністю, вони, мабуть, найбільш відомі за домовленості про кінські перегони на північному сході Сполучених Штатів. Двадцять один член та спільник банди, включаючи Хоуї Вінтера , Джо Макдональда , Джонні Марторано та Села Сперлінгу, були звинувачені федеральними прокурорами у 1979 році. Потім банду очолив Джеймс Дж. «Вайті» Балджер та кілер Стівен Флеммі , а її штаб-квартира знаходилася в Південному Бостоні . Протягом 1980-х років спільниками Балджера у злочинній діяльності були Кевін Вікс , Патрік Ні та Біллі Ші [104].

Нинішня банда Вінтер-Гілл діє таємно та часто уникає привертання уваги та пильної уваги громадськості. З активацією закону RICO ряди банди Вінтер-Гілл швидко прорідилися через федеральні звинувачення проти таких ключових гравців, як Джордж Хоган та Скотт «Смайлі» Макдермотт. Банда Вінтер-Гілл швидко розпалася наприкінці 90-х – на початку 2000-х років після того, як багато федеральних звинувачень не мали сили через брак доказів та свідків, що співпрацювали. Ірландська мафіозна війна — це назва конфліктів, що тривали протягом 1960-х років між двома домінуючими ірландсько-американськими організованими злочинними угрупованнями в Массачусетсі: Чарльстаунською мафією в Бостоні , очолюваною братами Бернардом та Едвардом «Панчі» Маклафлінами , та бандою Вінтер-Гілл із Сомервілля (на північ від Бостона), очолюваною Джеймсом «Бадді» Макліном та його спільниками, Хоуї Вінтером та Джо Макдональдом . Широко поширена думка, що війна почалася, коли Джордж Маклафлін спробував забрати дівчину свого спільника з Вінтер-Гілл Алекса «Бобо» Петріконе, також відомого як актор Алекс Рокко . Після цього Маклафліна побили та госпіталізували двоє інших членів банди Вінтер-Гілл. Після цього Берні Маклафлін звернувся до Бадді Макліна за поясненнями. Коли Маклін відмовився видати своїх спільників, Берні поклявся помститися, але невдовзі був убитий Макліном на міській площі Чарльстауна [104].

Війна призвела до знищення чарльстаунської мафії, а її лідери, Берні та Едвард Маклафліни, а також Стіві та Конні Г'юз, були вбиті. Джордж Маклафлін, той, хто розпочав війну, був єдиним, хто вижив, потрапивши до в'язниці. Макліна також вбили брати Г'юз з Чарльстауна, а керівництво бандою Вінтер-Гілл взяли на себе його права рука, Хоуї Вінтер , та наставник Джо Макдональд . Залишки чарльстаунської мафії потім були поглинуті бандою Вінтер-Гілл, яка згодом змогла стати домінуючою немафією бандою в

районі Нової Англії. На початку 1970-х років у Південному Бостоні точилася чергова війна мафії між двома іншими ірландсько-американськими бандами: бандою Кілліна, яка контролювала букмекерство та лихварство, та бандою Маллена, що складалася зі злочинців. У 1971 році правоохоронець з Кілліна Біллі О'Салліван був застрелений біля власного будинку. Наступного року Дональда Кілліна вбили, а решту членів обох організацій поглинули банда Вінтер-Гілл. Одним з ключових соратників Кілліна був Вайті Балджер. У 1973 році Хауї Вінтер призначив Балджера керувати рекетом Південного Бостона. Протягом решти 1970-х років Балджер використовував свій вплив, щоб убити конкуруючих мафіозі. Серед його жертв були Спайк О'Тул, Пол Макгонегл, Едді Коннорс та Томмі Кінг. Протягом 1970-х та 1980-х років бостонський офіс ФБР був значною мірою інфільтрований корумпованим федеральним агентом Джоном Дж. Конноллі, завдяки чому Вайті Балджер зміг використовувати свій статус урядового інформатора проти своїх суперників (масштаби цього не будуть розкриті до середини-кінця 1990-х років). Видатною ірландською вуличною бандою до XX століття були рейнджери Шуйлкілла, очолювані Джиммі Хаггерті, чий дім дитинства розташовувався на вулиці Арч у районі між Вісімнадцятою та Дев'ятнадцятою вулицями, відомому як «Сад МакАрана» [104].

Наприкінці 1980-х років банда зайнялася торгівлею метамфетаміном і розширилася на райони Фіштаун і Порт-Річмонд. Джон Беркері, член групи грабіжників K&A, став лідером банди та вплинув на розширення торгівлі наркотиками. У 1987 році солдату злочинного клану Скарфо Реймонду Марторано, Беркері та десяткам інших було пред'явлено звинувачення у причетності до великого угруповання з продажу метамфетаміну. Ірландсько-американські злочинні організації в Чикаго, наступники злочинної імперії Майкла Кассіуса Макдональда попереднього століття, досягли свого піку під час сухого закону, спеціалізуючись на бутлегерстві та викраденні майна. Однак незабаром їм почали конкурувати італійські мафіозі, зокрема Аль Капоне та «Чиказька банда» [117].

Видавець Деніел Р. Ханна-старший найняв чиказьких гангстерів Джеймса Рейдена та Артура Б. Макбрайда як впливових осіб під час війни за тираж у Клівленді між Cleveland Leader та Cleveland News проти The Plain Dealer. [9] Томас Джозеф Макгінті, відомий як Блекджек Макгінті, був колишнім професійним боксером у напівлегкій вазі, одним з найбільших бутлегерів міста, який керував гральними закладами на Вест 25-й вулиці, а також клубом Mounds Club в окрузі Лейк. Клуб Mounds неодноразово зазнавав рейдів з боку правоохоронних органів, зокрема директора з безпеки Еліота Несса, і зрештою був закритий у 1950 році [104].

Макгінті був членом Клівлендського синдикату, до складу якого також входили єврейські гангстери Мо Даліц , Луї Роткопф , Моріс Кляйнман, Сем Такер та Чарльз Поліцці, прийомний брат Альфреда Поліцці , голови італійської мафії на Мейфілд-роуд .]Він керував казино в Янгстауні, Північному Кентуккі та Флориді. Джон та Мартін О'Бойл також були частиною ірландської фракції Синдикату [103].

Синдикат мав значні операції в Ньюпорті, Кентуккі та Північному Кентуккі, де було вісімнадцять казино або гральних залів, включаючи перший готель-казино Flamingo, що відкрився в 1946 році , та Tropicana . Помітним казино був The Beverly Hills Club , у якому виступали такі відомі розважальні виконавці, як Френк Сінатра, Дін Мартін та Нет Кінг Коул. Ці заклади стали попередниками казино, побудованих у Лас-Вегасі. Панування Синдикату в Північному Кентуккі закінчилося після невдалої спроби дискредитувати Джорджа Раттермана , кандидата на посаду шерифа, який був реформатором, та федеральних репресій під час адміністрації Кеннеді [100].

Макгінті та інші члени Синдикату були засновниками готелю Desert Inn у Лас-Вегасі. Він також брав участь у будівництві готелю Hotel Nacional de Cuba Мейєра Ланскі в Гавані, Куба. Макгінті цікавився численними іподромами, включаючи Maple Heights, Fair Grounds Race Course , Thisledown Race Course , Fairmount Park Race Course , Aurora Downs та Agua Caliente Race Course . [84]

У 1960-х та 70-х роках брати Кілбейн, Мартін та Оуен Кілбейн, займалися проституцією, азартними іграми та лихварством на сході Клівленда. Братів Кілбейн засудив за вбивство Марлен Стіл за наймом її чоловік, муніципальний суддя Евклід Роберт Стіл. Братів Кілбейн також засудили за вбивство Ендрю Прунелли, конкуруючого сутенера та гангстера. Денні Грін був колишнім президентом місцевого відділення 1317 Лонгшормена, якого звільнили з посади за корупцію. Потім він став силовиком для мафіозі Алекса «Шондора» Бірнса . Також, заступник боса мафії з Мейфілд-роуд , Френк «Маленький Френк» Бранкато, найняв Гріна як силову силу для міської сміттєпереробки. Грін посварився зі сміттєвозом «Великим Майком» Фрато. Грін підірвав його машину. Після цього Фрато напав на Гріна в парку та зробив три постріли, які промахнулися. Під час нападу Грін застрелив Фрато. [151]

Грін створив команду під назвою «Кельтський клуб». Він перейшов до торгівлі торговими автоматами, якою керував Томас «Китаєць» Сінто . Його стосунки з Алексом «Шондором» Бірнсом також зіпсувалися після суперечки щодо позики. Бірнс і Грін уклали один на одного контракти. Бірнса вбили внаслідок вибуху автомобіля, який підклав член «Ангелів пекла», найнятий соратником Гріна. [36]

Джон Скеліш, голова мафії з Мейфілд-роуд, помер, залишивши вакуум влади. Джеймс Лікаволі та Джон Нарді намагалися взяти під контроль. Між угрупованнями Лікаволі та Нарді спалахнула відкрита війна. Грін підтримав претензії Джона Нарді . Угруповання Лікаволі мало труднощі з убивством Гріна та найняло Рея Феррітто , гангстера з Буффало, щоб убити Гріна. [36]

Війна дорого коштувала. Лео «Ліпс» Мочері, радник мафії з Мейфілд-роуд, був убитий. Джон Нарді загинув, коли виходив з офісу Об'єднаної ради водіїв 41, внаслідок вибуху автомобіля. Денні Грін загинув, коли виходив з кабінету свого стоматолога, внаслідок вибуху автомобіля. Під час війни було використано 37 автомобільних бомб, а Клівленд мав прізвисько «Місто бомб, США». Протягом усієї злочинної діяльності Грін був інформатором вищого ешелону ФБР. [36]

Рея Феррітто заарештували за вбивство та викрили угруповання Мейфілд-роуд та інших гангстерів. Це призвело до численних арештів. Під час розслідування Джиммі Фратіанно , бос злочинного клану Лос-Анджелеса, став урядовим інформатором. Це був перший випадок, коли бос мафії став свідком, який співпрацював з урядом. [36]

Члени команди Гріна, Кевін Мактаггарт, Кіт Рітсон, Фредерік (Фріц) Греве та Хартмут (Ганс-хірург) Греве, продовжили співпрацювати в наркоторговельному угрупованні з Томасом Сініто . Наркоторговельне угруповання було великим дистриб'ютором марихуани та кокаїну. Угруповання було відповідальним за 19 вбивств. Рітсона було вбито, перебуваючи в угрупованні, Мактаггарта засудили до довічного ув'язнення, а братів Греве засудили до тривалих термінів ув'язнення. Станом на 2024 рік Мактаггарт залишається у в'язниці, незважаючи на тиск адвокатів та підтримку громадських діячів Клівленда. Банда Джозефа «Ноги» Ламана спеціалізувалася на «рекеті», який включав викрадення заможних бутлегерів та гравців. Багато викрадень, приписуваних «Пурпуровій банді», були скоєні бандою Ламана. Банда зіткнулася з проблемами, коли почала викрадати законних бізнесменів. Під час вилучення викупу у Девіда Касса, багатого торговця нерухомістю, прибула поліція, і Ламана застрелили та взяли під варту. Після арешту Ламана його спільники стратили Касса. Ламан став свідком у суді, і банду було розформовано. Ламана засудили до 30-40 років позбавлення волі. [36]

Ірландське тюремне угруповання зарекомендувало себе як альтернатива « Арійському братству» . Угруповання розширилося від торгівлі наркотиками у в'язницях до наркоторгівлі в Оклахомі, Канзасі та Каліфорнії. У 2015 році вони були причетні до смертоносного тюремного заколоту, в результаті якого загинули чотири людини, включаючи двох членів Ірландської мафії, всі

звинувачення проти всіх причетних були зняті. У 2018 році 3 членів Ірландської мафії були заарештовані за залякування свідків у смертельній перестрілці між членами «Арійського братства» та членами Ірландської мафії біля мотелю в Оклахомі. У 2022 році ФБР заявило, що фактично ліквідувало Оклахомську ірландську мафію після п'ятирічного розслідування, яке призвело до 125 арештів. Одним із заарештованих був Девід Постелл, брат нещодавно страченого в'язня Гілберта Постелла . Обоє братів було заарештовано та ув'язнено за чотириразове вбивство, скоєне ними у 2005 році. [150]

Отже ірландська мафія є одним із найстаріших кримінальних угруповань у США, яке почало свою діяльність ще у XIX столітті. Їх незаконна діяльність багато в чому подібна на італійську а саме в способах заробітку грошей, зокрема вимагання, продаж алкоголю, зброї, гральний бізнес, проституція, проникнення в профспілки та інше. Федеральні органи та поліція активно боролися проти цього злочинного угруповання. Було заарештовано багато іменитих мафіозників, які навіть свідчили проти своїх банд.

Отже проаналізувавши вище сказане можна дійти таких висновків що італійська і ірландська мафії є одними із найстарішими кримінальними угрупованнями у США. Історія їх кримінальної діяльності, бере свій початок ще із XIX століття. Обидва злочинних угруповання займалися похожими справами, а саме вимагання, крадіжки, замовні вбивства тощо.

Часи сухого закону стали найбільш сприятливими для розростання обох банд, оскільки появилась можливість значно збільшити свої доходи за рахунок незаконного продажу алкоголю.

Крім цього, зокрема ірландська мафія, часто проникали в профспілки де проводили різні незаконні махінації задля здобуття грошових прибутків. Також подібне робила італійська мафія, яка надавала перевагу проникненню у гральний бізнес. В свою чергу це їм дозволяло мати легальний бізнес.

За своєю організацією італійська мафія була більш організованою , завдяки сімейній системі, на відміну від ірландської в якій не було подібної системи.

Обидві мафії були сильною загрозою для порядку в США, через свою діяльність і часті війни. Тому це не могло не привернути увагу правоохоронних та федеральних органів США. Але слід зазначити що мафіозі часто підкупляли правоохоронців, а також мали неабиякий вплив на місцеві влади. Тому уряд США вів і досі веде боротьбу з цими кримінальними угрупованнями.

Закон RICO був доволі ефективний, він дозволив заарештовувати не одного члена мафії, а зразу цілу сім'ю. Це призвело до значного ослаблення цих злочинних організацій в 90-х роках XX століття.

Розділ 2

Вуличні угруповання чорношкірих та латиноамериканців, боротьба з ними

2.1 Вуличні банди чорношкірих гангстерів

Історично вуличні банди у США існували завжди, організована злочинність як явище найбільш інтенсивно розквітла у цій країні саме у 1920х роках коли Штати потерпали від великої депресії, потім ще епоха сухого закону то був ідеальний час для розквіту незаконної діяльності.

У Лос-Анджелесі у 20-х і 30-х роках діяли такі банди як «goodlow» «Kelly Magnificent» «Driver Brothers» «bozy» чи «bludest» переважно це були дрібні хулігани які скоювали невеликі злочини наприклад крадіжки чи побиття але вони і близько не зрівняються із тією діяльністю якою вуличні банди займаються сьогодні. Максимум на який вони були тоді спроможні - це підробка документів і контроль за проституцією і то не в районі А на якійсь окремій вулиці таким займалися наприклад члени угруповання Бузі з наближенням. [106]

До 40-х років вуличні банди почали зростати і дещо змінювати свої підходи до роботи. Побільшало саме темношкірих банд. «Purple Hearts», банда 31ї, вулиці чи 28ї вулиці вони все ще займалися тим самим що і бандити в минулому десятилітті але трохи розширили сферу інтересів. Додалися вимагання в дрібних торговців і контроль за азартними іграми хоча йшлося про контроль тих районів куди не встигли дійти руки італіано американської мафії бо боротися із ними за вплив було просто неможливо.

Наступне десятиліття тобто 50-ті внесло уже свої корективи у діяльність вуличних банд. Це була епоха розквіту автомобільних клубів «Low riders», «coasers», «highwaymen» «Road devils» та інші. Вони відрізнялися не лише тим що ганяли на «класних тачках» а й тим що починали війни за територію,

райони, квартали, вулиці та інше. Хоч їхня головна проблема полягала у тому що це швидше нагадувало субкультуру і далеко не усі власники класних машин погоджувалися долучатися до кримінального руху, а бідняки які зазвичай складають основу угруповання, просто не могли собі дозволити таких дорогих покупок тому абсолютно не вписувалися в автомобільні клуби.

Кінець 60-х років це епоха коли зародилася культура сучасних американських вуличних формувань саме тоді виникла одна із найжорстокіших банд в історії Лос-Анджелеса - «Crips». Вони настільки стрімко розросталися що викликали подив навіть серед інших гангстерів, але уже подальший аналіз історії показав що причиною такого стрімкого зростання банди стали: дії поліцейських, бідність серед темношкірого населення і постійні протести від яких здригалися Сполучені Штати починаючи із середини 60-х років [42]

Лос-Анджелес у 1950-х виглядав як і будь-яке інше велике місто США, однакові машини та сама інфраструктура, велика кількість населення, єдина відмінність полягала у тому що більшість населення складала темношкірі.

Причиною цього було наступне: під час Другої Світової Штати потребували великої кількості робочої сили, а тому уряд заборонив дискримінацію за расовою ознакою тому для темношкірих відкрилася можливість працювати у промисловому секторі. Аерокосмічна галузь, автомобільна промисловість, виготовлення запчастин і навіть озброєння, усі ці заводи стояли на півдні Лос-Анджелеса, це відповідно викликало масову хвилю міграції саме до цієї частини міста. [162]

Справа Верховного Суду 1948 року Шерлі проти Кремера вирішила що практика, яка ускладнює проживання темношкірих американців у Білих кварталах є неконституційною. Білі американці були обурені тим що темношкірі почали переїжджати у їхні райони Лос-Анджелеса відповідно вони

звернулися до інших методів щоб протистояти переселенню темношкірих а саме спалювали хрести та викликали поліцію. [153]

З 1950 по 1966 роки начальником поліції Лос-Анджелеса був Вільям Паркер «додаток» він був відомий тим що часто влаштовував рейди на темношкіре населення і був прихильником того що усі вони мають проживати в одному місці а не розселяватися в різних частинах поміж білих американців. Саме Паркеру приписують основні сутички між темношкірими та поліцейськими в місті. [153]

Тому його особа - одна із причин чому в утворилися темношкірі вуличні банди. Вони прагнули захистити себе від постійного поліцейського тиску, однак це далеко не основна причина появи на вулицях криміналу. На стрімкий розвиток впливала також повсюдна бідність серед темношкірого населення.

Одним із великих рушіїв за громадські права серед темношкірих були бунти Воса у 1965 році. Це були шестиденні заворушення в районі Воса де на руйнівний мітинг вийшли 34 000 людей. Вони троцили будівлі, грабували магазини і влаштовували побоїща, а протестували вони проти жорстоких дій поліції, принаймні подавали це так. Наслідком тих протестів стала поява на світ такого руху як Чорні Пантери. Це була організація лівого спрямування що боролася за права темношкірого населення і виступала проти жорстокості поліції. Але доволі жорсткими методами і відповідно першим ділом американська поліція, а також федеральні органи спрямували свої ресурси на боротьбу із ними.

Школяр Раймонд Вашингтон, надихнувшись рухом Чорних Пантер планував створити власне об'єднання на вулицях свого міста. Він ж виріс фактично на вулиці тож інших методів і підходів не знав. Ті хто виріс разом із Вашингтоном пам'ятають його як легендарного вуличного бійця деякий час він захоплювався чорними пантерами але зрештою обрав шлях у банді. Вашингтон створив власне угруповання яке з часом перетворилося на Кріпс.

У 1969 році Раймонд Вашингтон і кілька його друзів, ще будучи школярами, прийшли до старшокласника Стенлі Тукі Вільямса із пропозицією об'єднати зусилля і створити власну банду. Союз насправді був вигідний для обох хлопців Вашингтон тільки починав і мав великі амбіції і плани, а Вільямс уже був бувалим бандитом, відсидів в колонії для неповнолітніх і мав зв'язки, тож міг поділитися досвідом. Обидва вирішили що об'єднавши свої банди, стануть найбільшим вуличним угрупованням у Лос-Анджелесі. Одразу з'явився поділ обов'язків Вашингтон керуватиме у східній частині міста А Вільямс у Західній. Крім того такий союз був вигідний ще й через те що, велика кількість членів угруповання мала б можливість захищатися від інших дрібних але агресивних вуличних банд так на світ з'явилися Кріпс. [59]

На початках заснування до лав банди входили лише афроамериканці, але з часом особливо коли вони почали розростатися, дозволили долучатися латиноамериканцям та азіатам вони не мали таких прав як темношкірі але все ж були представниками угруповання і виконували дрібну роботу в обмін на гроші і на захист. З вербуванням проблем не було, оскільки більшість членів банди складали неповнолітні. Основними місцями набору нових кандидатів ставали гетто і школи обирали серед дітей із неблагополучних родин, пропонували захист і легкі гроші за виконання нескладних завдань. Діти з голодними животами і ситими кишенями радо погоджувалися на такі пропозиції тож на початках ядро банди складали підлітки віком від 15 до 17 років. Це також пов'язано із тим що наприклад Чорні Пантери дітей до себе не набирали. Тому молодь гуртувалася в дещо інші рухи, переважно кримінальні, а оскільки Кріпс були такими, що розвивалися набагато швидше за пантер то легко поповнювали свої лави. [97]

Назва Кріпс «Crips» з'явилася не одразу спочатку вони називалися «Baby avens». Кріпс прижилася лише після того як вони вперше почали нападати на мирних громадян з метою отримання грошей. Це одна із версій. Легенд і теорій про походження назви банди є доволі багато. [59]

Назва «CRIPS» буквально означає каліки. Такі прізвиська вони начебто отримали серед народу бо члени банди розгулювались тростинами, яка при нагоді могла бути зброєю. Інша версія говорить про те що назва «CRIPS» з'явилася після того як один із засновників банди підвернув ногу і його помітили шкутельгаючим із тростиною. Найпопулярніша версія походження назви говорить що їх назвали кірпс коли вони проходили з тростинами повз, відповідно інші з них насміхалися що вони шкутильгають, фактично через те що вони виглядали доволі комічно з тростинами то вирішили їх позбутися і стали називатися просто кріпс, без прив'язки до калік. [59]

ФБР завдяки програмі CO Intel Pro просто знищили такий рух як Чорні Пантери. Ліквідація темношкірих спільнот і рухів призвела до вакууму влади, тож вуличні банди стали тими хто допомагав Заповнити цю нішу. Це ще одна із причин чому темношкірий бандитизм так активно розповсюдився найбільшими вулицями Лос-Анджелеса, а потім і практично по усій території Сполучених Штатів.

На початках кріпс намагалися бути схожими на чорних пантер. Вони навіть носили чорні шкіряні куртки це був їхній образ і вони настільки його берегли що у 1972 році після концерту Кертиса Мейфілда кріпс вбили темношкірого чоловіка за те що той не хотів віддати їм свою чорну-шкіряну куртку. Вони зробили це вважаючи що тільки члени їхньої банди мають право носити таке вбрання. Вбивство саме цього чоловіка згодом призведе до того що на світ з'явиться інше угруповання. найзапекліший ворог кріпс банда бладс «bloods». Конфлікт між кріпс і бладс розпалило вбивство Роберта Балю молодшого то був випадок коли кріпс вперше перейшли межу і забрали людське життя і у відповідь на це дрібні банди об'єдналися щоб захистити себе від Кріпс назвавши себе Бладс. Вони обрали такий самий стиль тільки в іншому кольорі, червоному, Кріпс відрізнялись синім кольором, аналогічні манери поведінки схожі методи заробітку це була їхня точна копія просто в іншому районі. [49]

Лос-Анджелес зіштовхнувся із серйозним економічним занепадом у 80-х роках. Цілий регіон став особливо вразливим, коли на ринку з'явився новий наркотик – Крек. Одна із причин появи креку у Сполучених Штатах популярна полягає у тому що кокаїн був доволі поширеним наркотиком, але коли пропозиція стала занадто високою, а попит на нього впав дилери і дрібні торговці звернулися до старого але перевіреного методу збільшення продажів - створили сильніший і дешевший продукт. Поява креку значно підсилила позиції банд і дала ресурси для розширення на інші американські міста і навіть регіони крім того новий заборонений препарат призвів до більш жорстокої поведінки збоку Кріпс і Бладс. [49]

Рівень вбивств до 1985 року серед темношкірих вуличних угруповань виріс до 50%. це пов'язано із тим що кожна банда боролася за контроль над певними територіями де можна було продавати наркотичні засоби. Така діяльність була мега прибутковою бо продаж креку приносив від 300 до 500 доларів на день і це тільки з одного дилера станом на середину 1980. У 1989 році члени банди з Лос-Анджелеса переїхали у нові міста вербували та продавали наркотики. [131]

Для того щоб продавати крек на якісь території треба мати або хороші зв'язки або утримувати район силою ці зв'язки налагоджувалися завдяки постійним бандитським війнам. Наприклад якщо кріпс захоплюють район бладс то ставлять там своїх продавців. Відповідно дилери, які раніше платили за дозвіл на продаж бладс, у такому випадку переходять у власність кріпсів. Це неписане правило якого дотримуються всі хто був залучений до збуту незаконних речовин і препаратів. такі філії з продажу речовин на інших вулицях чи кварталах називаються сетами для їх формування потрібно тільки три людини. Цього достатньо щоб сформувати ядро і уже потім будувати довкола нього команду. Власне тому кріпс і бладс так швидко набирали обертів і до початку нульових їхня кількість досягла небачених раніше масштабів їх налічувалося більше 20 000 у 40 Штатах Америки і важливо

зазначити що всюди де з'являлися кріпс зароджувалися і бладс і навпаки. Вони хоч і були ворогами але дублювали один одного у всьому навіть у кількості сетів у різних американських містах. [124]

Для поширення товару і розвитку бізнесу обидві банди почали працювали з картелем. Для наркобаронів це була ідеальна угода. Вони отримували безперебійний збут мексиканського товару, який якраз і користувався найбільшим попитом саме на американському ринку але з часом на горизонті почали з'являтися інші банди як Мара Сальватруча чи 18 street Gang. Вони поступово почали витісняти угруповання темношкірих із цієї сфери. Тому аби триматися на плаву і уникати зіткнень ще й з латино-американськими угрупованнями кріпс і бладс почали працювати за методом притонів. Така система працювала наступним чином - в одному будинку є лабораторія, бухгалтерія і дилери. Люди просто приходять кладуть гроші в дверний отвір і за кілька секунд забирають бажаний товар. Таким чином з одного місця банди отримували і збут, і дохід, і подальший перерозподіл грошей. Але система була не досконалою, оскільки правоохоронні структури доволі швидко прикривали такі наркотичні точки. Адже на відміну від дилера прикрити діяльність такої помітної цілі значно простіше. З дилерами які щоразу з'являлися у різних місцях було значно складніше. [124]

Банду кріпс легко ідентифікувати на вулиці оскільки вони одягнені у сині кольори, штани, кросівки, куртка, футболка, але найголовніший атрибут - це синя пов'язка її одягають на голову, або закривають неї обличчя і це не просто хустина вони називають її прапором. Це як священний атрибут до неї не можна торкатися нікому, крім членів угруповання і щоб отримати її треба стати повноцінним учасником кріпс. Процес посвяти є доволі специфічним. Той хто хоче долучитися має напасти на поліцейського або члена ворожого угруповання, вбивати чи ні це уже залежить від наказу. Далеко не завжди Посвята відбувається саме через вбивство, що стосується хлопців. Для дівчат процес долучення дещо інший на них чекає випробування у вигляді статевого

акту із кількома старшими кріпсами. Відповідно Бладс у всьому копіюють кріпс поведінка методи заробітку стиль символіка і навіть методи посвяти нічим не відрізняються від методів Кріпс. Є дві головні відмінності між ними - перша це кількість розподіл сил три до одного на користь синіх, друга - це червоний колір. Згідно із легендою саме цей колір був символом коледжу у якому вчилися засновники бладс хоча існують і інші версії, звичайно ж вони обрали собі червоний колір бо протилежний до синього це червоний, що не видається дивним, бо як вже згадувалось бладс копіюють кріпс у всьому. [147]

Між Кріпс і Бладс зав'язалася велика війна що суттєво послабила обидва угруповання. Між 1972 і 1979 роками суперництво між двома таборами тільки наростало і призвело до того що почало з'являтися чимало жертв. Лише у південному Лос-Анджелесі жертв було більше 450, а це відповідно привернуло увагу правоохоронних органів. Реймонд Вашингтон, який заснував Кріпс, поступово почав розчаровуватися у своїй банді адже він вважав що у будь-якому випадку краще використовувати кулаки, а не зброю. На початку коли йшлося просто за контроль над територіями проблем взагалі не було. Кріпс, як кратно більша банда, просто заходила в райони і робила там те що хотіла, але постійний тиск з їхнього боку призвів до появи Бладс. [49]

З часом коли наркотики заповнили ринки то кулачні бої між бандами почали набирати все більш жорстокого характеру. Члени Кріпс заїжджали на автомобілі в район Бладс швидко розстрілювали їх і їхали назад і навпаки. Такі масштабні протистояння тривали до 1979 року. Саме тоді одного із засновників Кріпс Стенлі Тукі Вільямса відправили до в'язниці Сенквентін за чотири скоєні ним убивства. Вирок він отримав у 1981 році а саме смертну кару. [157]

Вже будучи за ґратами Вільямс почав пропагувати для темношкірих підлітків життя без банд, крім того створив протокол для миру. Це угода, або схема для банд, якщо вони дотримуватимуться викладених там принципів то

перестануть ворогувати між собою. The Guardian тоді писали що протокол дійсно був робочий 34 банди які воргували між собою, дотримуючись принципів праці Стенлі Вільямса, таки змогли укласти мир. Чи вдалося його зберегти це уже історія замовчує. За цю роботу колишнього лідера Кріпс дев'ять разів висували на Нобелівську премію п'ять разів за мир і чотири за його книжки про нього навіть зняли фільм і нагородили премією президента США. Незважаючи на благання та розголос знаменитостей тодішній губернатор Каліфорнії Арнольд Шварценегер відхилив апеляції Вільямса, заявивши що Вільямс не виявив справжнього каяття. Вільямс наполягав на своїй невинності у вбивствах однак 13 грудня 2005 року близько 12:35 Стенлі Вільямс помер у в'язниці Санквентін від летальної ін'єкції. [155]

У тому ж таки 1979 році, коли Вільямса тільки заарештували, інший засновник кріпс Реймонд Вашнехтон отримав кілька кульових поранень від чого помер. Не відомо хто саме стояв за тим розстрілом, є лише впевненість у тому що це зробили Бладс. [155]

Арешт та вбивство лідерів Кріпс стало початок кінця кріпс, як об'єднаної банди. Без єдиного і оригінального керівництва вони загрузили у продажі наркотиків, трафіку зброї в проституції та в іншій незаконній діяльності. З того моменту постійні війни із представниками Бладс стали нормальною практикою. Від таких протистоянь страждали навіть мирні громадяни, адже доходило до того що стрілянину на вулицях Лос-Анджелеса банди влаштовували навіть посеред білого дня. Це уже настільки перейшло межі дозволеного що наприкінці 1980-х років Влада міста дозволила поліцейським департаментам діяти більш радикальними методами. Один із варіантів протидії називається операція «молот». Суть цієї програми передбачала щоб випустити на вулиці Лос-Анджелеса тисячі поліцейських які будуть викорінювати представників вуличних банд шляхом арештів підозрілих осіб. У свою чергу це означало що до рук правоохоронців потраплятимуть всі темношкірі, які на думку поліцейських є членами банд, або могли би ними

бути, а чи причетна ця людина до криміналу вияснятимуть уже у відділку. Спочатку це були просто поодинокі рейди в місця де представники таких угруповань найчастіше засідали, але до початку 1990 року програма набрала таких обертів, що тільки за рік поліцейський відділок одного із районів відвідали понад 50 000 темношкірих американців. Автором такого способу боротьби з криміналом був Деріл Гейтс, один із засновників спец загону SWAT. Не було бандитських перестрілок, не було криміналу пов'язаного із з бандами. Усі могли спокійно ходити вулицями і людям це подобалося. [106]

Зворотна сторона медалі операції «молот» полягала у тому що в руках правоохоронців часто опинялися не члени банд, а не винні громадяни, відповідно це викликало хвилю обурення серед темношкірого соціуму, а журналісти це розкручували на максимальних обертах. Тому поліція визнала що заарештовувала у відділки всіх без розбору. Оскільки це було неконституційно програму довелося закрити. Все тому що не було різниці бандит чи ні, якщо афроамериканця запідозрили правоохоронці то у їхніх документах людина назавжди буде з позначкою, а це впливало на працевлаштування і загалом і на соціальне життя. Одним із таких чоловіків виявився Родні у 1992 його затримали копи і жорстоко побили. Травми були несумісні життям тож Родні помер. Його загибель викликала шалену хвилю обурення і протестів. Тисячі афроамериканців вийшли на вулиці і трошили все що траплялося на шляху. Протести 1992 року нагадували бунти Воса у 1965, однак на відміну від попередніх протистоянь активну участь у цих заворушеннях взяли також і вуличні угруповання Кріпс і Бладс виступили єдиним фронтом проти поліцейського свавілля і жорстокості. [124]

Найвідоміший випадок під час тих протестів - це напад на далекобійника Денні Реджинальда банди просто витягли його з вантажівки побили і кинули у голову цеглиною. Борючись із поліцейським насильством, темношкірі американці лише показали за що їх притискають. Все тому, що за тим

моментом, навіть за тим кілька секундним фрагментом із жбурлянням цеглиною спостерігали мільйони американців у прямому ефірі. [175]

Після того епізоду все більше американців почали підтримувати поліцейські підходи до боротьби із темношкірим вуличними угрупованнями. Сам Реджинальд, до речі, не загинув його життя врятували лікарі. Загалом за увесь час протестів 63 людини загинули, майже 2400 отримали травми а Понад 12 000 заарештували. За шість днів протестів Лос-Анджелес зазнав збитків на 1 млрд. доларів. Що стосується Кріпс і Бладс то принаймні на час протестів і певний період після них, члени обох угруповань заключили мир. Тривав він недовго. Протистояння між обома бандами були, з перемінним успіхом у менших масштабах, але все ж насильство тривало. [106]

У 1993 році відбулася чергова спроба примирити банди між собою. 21 жовтня в Чикаго відбувся загальнонаціональний мирний саміт банд. Зібралися представники з різних міст, штатів, округів і що найголовніше із різних банд і вони вирішили що потрібно об'єднатися заради спільної боротьби за права темношкірих. Це був унікальний саміт адже на відміну від багатьох попередніх зустрічей, чи спроб примиритися на цю зустріч зібралися без ініціативи вищого керівництва. Люди з вулиці самі зрозуміли що їхні права порушують і пора перестати ворогувати між собою. Корінна проблема чому їх масово заарештовують, а це продаж наркотиків, вбивства і вербування молоді до своїх лав там не обговорювалися. Ця ідея була мертвонародженою із самого початку, банда хотіла залишитися бандою, але при цьому боротися за права темношкірих. Це неможливо бо банда порушує закони, а поліцейські у будь-якому випадку репресуватимуть банди щоб зберегти верховенство.[106]

Значною мірою розростанню банди сприяла і масова культура. Наприкінці 1980 років чимала кількість американців дізналася про Кріпс і Бладс завдяки репу і фільмам. Музичні виконавці співали про те як вони

дорослішали і поступово віддалялися від кримінального способу життя. Інші розповідали про гангстерські перестрілки, наркотики і дівчат. В Голівуді почали випускати фільми про бандитське вуличне життя такі стрічки як «Кольори», «хлопці по сусідству», «загроза суспільству» і багато інших.

Це призвело до того що образ вуличного бандита вже у 90-х набув масової популярності. Підлітки намагалися виглядати як гангстери, навіть, якщо вони жили у благополучних районах де вуличного бандитизму навіть і не було. В поєднанні з креком це дало можливість рости і поширювати свою незаконну діяльність на величезну кількість американських міст районів і навіть штатів

У цих бандах були власні танцювальні рухи C-walk або creepswalk - це невід'ємний атрибут культури американських темношкірих вуличних банд. До початку нульових про цей танець ніхто нічого і ніколи не чув окрім самих членів угруповання поки цей танець репери не винесли це в маси Ice Cube, Snoop Doog Ney Dog всі вони колись були членами Кріпс у своїх районах але швидкий розвиток реп-індустрії а також популярність яку вони зробили пишучи тексти змусили покинути колись звичний їм спосіб життя. [174]

Є одна особливість у цього танцю його правильно виконувати в широких штанах, якщо виконувати C-walk наприклад у завужених джинсах то за це можуть побити. Також танець не можна виконувати тим хто не входить до банди оскільки кожен рух у цьому танці щось означає і тому в деяких випадках може бути посланням для своїх про наближення копів, ворожих угруповань чи ще щось у тому роді.

B-walk або bloodswalk червоні придумали цей танець на перекір синім. Єдине чим він відрізняється від Кріпс це положенням і рухами верхніх кінцівок якщо Кріпс виконують свій танець ногами то Бладс роблять акцент здебільшого на руках. [176]

Танці - це не єдині дрібні відмінності між цими бандами наприклад червоні часто називають себе Creep Killers тому сині намагаються всюди замінити буквосполучення СК на CC Blats тим часом взагалі не вживають слова які починаються на С вони замінюють цю букву на b. Це вилилось у своєрідну мову знаків жестів. Кожен жест мав своє значення і в основному їх виконували за допомогою пальців англійською це звучить як Gang Sign. Жести були своєрідною мовою спілкування між членами банд.

На початку нульових років деякі члени кріпс носили кепку на лівій стороні а бладс на правій. Такими дрібницями вони показували неповагу один до одного. Ще в червоних є власний талісман - шестикутна зірка. Кожен її кут символізує любов, вірність, розуміння, знання, дух і життя. Часто її можна побачити у вигляді татуювань інколи малюють на стінах, позначаючи таким чином свою територію. Графіті - це не єдиний спосіб поставити лінію розмежування між ворогуючими угрупованнями один із варіантів - це кросівки. Члени банд зав'язують шнурки і перекидають взуття через лінії електропередач. Якщо заходили за кросівок людину могли застрелити. [157]

Щодо сьогоденішнього життя Кріпс і Бладс то їхні підходи дещо змінила цифрова ера. Соціальні мережі відкрили для них цілі платформи для вербування молоді. Різні платформи можна використовувати для пропаганди чи залякування. Вони публікують кадри зі зброєю в руках, з побиттям ворожих членів банд і інше, а той факт що такі відео збирають мільйонні перегляди свідчить про те що ці підходи до роботи працюють і продовжуватимуть працювати у найближчому майбутньому. До того ж сучасні технології відкривають можливості і для нових методів заробітку. Кріпс і Бладс крадуть особисті дані, займаються підробкою документів, шахрайством із банками і інше. Це простіше, прибутковіше і менше шансів нарватися на поліцейських на вулицях.

За останні 10 років доволі сильно і Кріпс і Бладс об'єднав рух Blacklives matterer і на відміну від попередніх спроб заключити мир між бандами цей рух досі тримає їхній союз. Звісно що випадки поодиноких протистоянь між обома угрупованнями нікуди не зникли, але це уже значно менші масштаби і в питаннях захисту, або відстоювання прав темношкірого населення кріпс і бладс виступають єдиним цілим. [167]

Рух розрізся до широкомасштабних протестів, а також до об'єднання Кріпс і Бладс у різних містах їхні об'єднання і союзи ще більше скріпилися після якихось великих потрясінь для темношкірої громади. Наприклад у 2015 Кріпс і Бладс у Балтиморі оголосили про перемир'я після вбивства Фредді Грея, якого застрелили поліцейські. Вони домовилися що їхні сети не братимуть участь у грабунках чи заворушеннях. У 2019 році репер Ніпсі Хассл отримав вогнепальне поранення і загинув. Його смерть об'єднала банди. На похорон виконавця прийшли представники різних угруповань вони мирно йшли проводити репера на той світ і знову домовилися що не воюватимуть один із одним. Це було вперше від 1992 року коли на вулицях Лос-Анджелеса стало набагато спокійніше. [167]

2020 рік вбивство Джорджа Флойда, масштабні протести того року у черговий раз призвели до бунтів серед темношкірого населення і ще більшого об'єднання банд.

Більше як 30 років тому Кріпс і Бладс зародилися, як невеличкі вуличні угруповання що виясняли стосунки між собою на кулаках. Згодом вони переросли у найбільші темношкірі банди США із чисельністю в понад 60 000 осіб і представництвом у понад 40 Штатах і вони живуть не лише на вулицях, а й у в'язницях. Там молоді бандити здобувають собі вплив авторитет зв'язки і вчаться бути ще кращими гангстерами тож коли вони виходять на волю насильство тільки продовжується і це замкнене коло.

2.2 Вуличні угруповання латиноамериканців

Крім темношкірих мігрантів до США масово мігрували і жителі Латинської Америки та Мексики. Причиною були громадянські війни, бідність в середині самої країни тому мігранти вирушали до США у пошуках кращої долі та нових можливостей. Проте в штатах вони стикалися з дискримінацією на расовій основі та тією самою бідністю та злиднями, що в свою чергу змушувало людей об'єднуватись в банди, а там де бідність і злидні появлявся кримінал.

Однією з таких банд стали Latina Kings. Банда була заснована в районі Гумбольдт-парк у Чикаго в 1954 році Рамоном Сантосом під назвою «Імперіали» – пуерто-ріканський рух за прогрес, метою якого було подолання расової дискримінації. Оскільки латиноамериканська спільнота постійно стикалася з насильством з боку грецьких та італійських банд, «Імперіали» об'єдналися з різними іншими пуерто-ріканськими та мексиканськими вуличними угрупованнями, утворивши «Latina Kings», що стало ключовою подією в історії банд у Гумбольдт-парку. Спочатку зосереджуючись на боротьбі з дискримінацією, а пізніше перетворилася на злочинне угруповання, що діє по всій території Сполучених Штатів. [110]

Існує два угруповання: «King Motherlands Chicago» (КМЦ), також відома як «King Manifesto» та «Constitution», та «Bloodline», утворена в Нью-Йорку в 1986 році. Усі члени банди ідентифікують себе як «Latina King». [110]

Latina King, що пов'язані з фракцією «Motherland», також ідентифікують себе як «Almighty Latin King Nation» (ALKN); вони складають понад 160 структурованих відділень, що діють у 158 містах 31 штату. Чисельність членів у Чикаго оцінюється від 20 000 до 35 000. [110]

Чиказьке угруповання «Латинські королі» визнано однією з найбільших латиноамериканських вуличних банд у Сполучених Штатах після «Суреньйос» та «Нортеньйос», а також MS-13 та банди «18-ї вулиці», і однією

з найбільших вуличних банд, що базуються в Чикаго. Найбільша їхня кількість знаходиться в США ; тільки в місті Чикаго банда налічує понад 25000 осіб. «Латинські королі» також організували свої відділення в багатьох штатах та кількох латиноамериканських та європейських країнах. [110]

Bloodline Manifesto був заснований Луїсом Феліпе «King Blood» у 1986 році у виправній установі Коллінз штату Нью-Йорк . Латинські королі, що пов'язані з відділенням Bloodline штату Нью-Йорк, також ідентифікують себе як «Almighty Latin King and Queen Nation» (ALKQN). За оцінками, кількість її учасників становить до 7500 осіб, розділених на кілька десятків «племен», що діють у 15 містах, п'яти штатів. [50]

На початку 1980-х років, щоб уникнути ув'язнення за свою злочинну діяльність у Чикаго, Луїс Феліпе втік до Нью-Йорка. Невдовзі після прибуття до Нью-Йорка його заарештували та засудили за вбивство своєї дівчини. У 1986 році, перебуваючи у в'язниці, Феліпе заснував власне відділення Латинських Королів, відому як «Bloodline». Він називав себе Інкою та Верховним Короном штату Нью-Йорк . З 1986 по 1994 рік ALKQN зміцнювала свій статус банди завдяки таким злочинам, як вбивства, рекет та інші правопорушення, що охоплюються Законом RICO . [18]

У 1991 році Феліпе повернули до в'язниці після короточасного звільнення за порушення умов умовно-дострокового звільнення, пов'язані з отриманням крадених товарів. Однак він продовжував керувати членами ALKQN, яких налічувалося близько 2000, як ув'язнених, так і звільнених. У 1994 році, зі швидким зростанням численності Латинських Королів, спалахнула внутрішня боротьба за владу, що призвело до насильства всередині Королів. [22]

Між червнем 1993 року та лютим 1994 року було вбито сімох Латинських Королів. Після спалаху внутрішнього бандитського насильства Феліпе та 19 іншим особам було пред'явлено звинувачення у вбивстві та рекеті

; процес пред'явлення обвинувального акту завершився в 1995 році, коли 39 Латинських Королів та 1 Латинська Королева були звинувачені згідно із Законом RICO. Феліпе було пред'явлено звинувачення у наказі вбивства Вільяма (Маленького Меня) Картахени, якого відвезли до покинутої квартири в Бронксі , задушили , обезголовили , понівечили та підпалили. Хоча Феліпе перебував у в'язниці, уряд пізніше стверджував, що він наказав усім Латинським Королем видати наказ про вбивство Картахени (TOS - "Terminate On Sight"). Цей лист та багато інших були тим, як Феліпе спочатку пов'язали з трьома вбивствами на вулицях Нью-Йорка; свідчення колишніх Королів були використані як додаткові докази виконання наказів. Листи були скопійовані та збережені Департаментом виправних установ Нью-Йорка , який не знав про їхню важливість, доки не була сформована федеральна цільова група, до якої увійшли слідчі розслідування вбивств поліції Нью-Йорка , агенти ФБР та слідчі Департаменту округу Нью-Йорк . [17]

Після суду та засудження Феліпе в 1996 році, Антоніо Фернандес, якого благословили як Інку та Верховного Корону штату Нью-Йорк , представ разом з іншими латинськими королями перед Федеральним окружним судом на Манхетені та, заявив: «Настав час для нового початку... Тепер вони не можуть використовувати наше минуле проти нас». [50]

Для ALKQN 1997 рік розпочався із засудження Феліпе до 250 років ув'язнення, причому перші 45 років вони провели в одиночній камері . Інші 39 членів були засуджені в середньому до 20 років ув'язнення за їхню участь у злочинах. Цей рік приніс подальші юридичні проблеми, оскільки Фернандеса та 31 іншу особу було заарештовано під час рейду в Нижньому Іст-Сайді та звинувачено у порушеннях громадського порядку. Звинувачення проти Фернандеса були зняті на початку 1998 року. [5]

Після звільнення Фернандеса спільна операція ФБР , Департаменту поліції Нью-Йорка (NYPD), Служби імміграції та натуралізації (INS), поліції

штату Нью-Йорк та Управління з боротьби з наркотиками (DEA) завершилася арештами 92 підозрюваних членів ALKQN, половина з яких, за наполяганням керівництва Latin Kings, не були членами. Операція, що отримала назву «Корона», коштувала місту понад мільйон доларів і тривала 19 місяців. Фернандеса звільнили через чотири дні під заставу в розмірі 350 000 доларів, яка була оплачена обов'язковими внесками, які скарбник Bloodline щотижня збирав з громади. Понад половину заарештованих звинуватили у проступках ; іншим було пред'явлено звинувачення у зберіганні зброї та торгівлі наркотиками. Фернандесу зрештою дозволили, хоча й під домашнім арештом, відвідувати щомісячні універсальні збори. [23]

У 1998 році Фернандес визнав себе винним у змові з метою продажу та розповсюдження героїну. У 1999 році його засудили до 13 років позбавлення волі, які він почав відбувати у федеральній виправній установі Лівенворт у Канзасі , де його помістили в одиночну камеру. Зрештою його знову перевели до загальної виправної установи, а потім звільнили. [50]

Латинські королі мають ієрархічну організаційну структуру. Вони мають численні «відділення» або «племена» по всій країні, які дотримуються регіональної, державної та національної системи. Офіцерів підтримує «Коронна рада» з 5 членів Коронної ради. Рада встановлює правила та положення і проводить дисциплінарні слухання.

Ієрархія сягає регіональних офіцерів і, зрештою, двох вищих регіональних «Інків», що базуються в Чикаго. Керівників усієї злочинної організації називають «коронами». Один детектив у відставці сказав у 2004 році: «Якщо порівняти їх з іншими вуличними бандами, такими як « Crips » та « Bloods », жодна з них не зрівняється з організацією «Latina Kings».

Кольори Latina Kings — чорний та золотий. Мітки банди складаються з п'яти- або трикінцевої «священної корони», написів аббревіатур LK, ALK, ALKN, ALKQN (або цілих слів) та малюнків Лева або Короля-Господаря.

Символізм Latina Kings зазвичай супроводжується назвою та номером Племені, регіону або міста банди. Латинські Королі є членами альянсу банд «Народна Нація» і тому протистоять супернику – альянсу банд «Народна Нація». Основним джерелом доходу «Латинських королів» є вуличне розповсюдження кокаїну в порошку, креку, героїну та марихуани. Банда також займається крадіжками зі зломом, крадіжкою особистих даних, відмиванням грошей, нападами та вбивствами. Латинські королі підтримують зв'язки з мексиканськими наркокартелями, і служили постачальниками наркотиків для мотоциклетних угруповань, таких як Pagan's та Diablos. «Латиноамериканські королі» також співпрацювали з американськими мафіозними угрупованнями у різних злочинах, включаючи замовні вбивства. [7]

Іншою не менш відомою бандою латиноамериканців була Мара Сальватруча. MS13 було засновано в бідних, маргіналізованих районах Лос-Анджелеса в 1980-х роках. Внаслідок громадянських війн, що спустошили Сальвадор, Гватемалу та Нікарагуа, біженці хлинули на північ. Багато з них опинилися в Каліфорнії, живучи переважно в мексиканських районах Східного та Центрального Лос-Анджелеса, а також у долині Сан-Фернандо.

Поки мексиканські банди панували в місцевому злочинному світі, загартовані війною іммігранти швидко організувалися в конкуруючі групи, найсильнішу з яких називали «Мара Сальватруча Стонерс» або MSS.

Походження назви досі суперечливе, але «mara» — це центральноамериканський термін, що означає банду. «Salva» — це Сальвадор. «Trucha» — це сленговий термін, що означає «розумний» або «гострий». [156]

Сальватручас також було ім'ям місцевих жителів, які боролися проти Вільяма Вокера, амбітного бізнесмена та прихильника рабства зі Сполучених Штатів, який намагався підкорити різні частини Центральної Америки за допомогою невеликої армії в 1850-х роках. Вокер, після недовгого

перебування на посаді самопроголошеного президента Нікарагуа, був захоплений та страчений місцевими жителями Гондурасу.] Зі свого боку, гурт «Стонерс» складався з біженців з Сальвадору в районі Піко-Юніон, які більшу частину часу проводили, слухаючи хеві-метал, випиваючи та курячи. З часом банда еволюціонувала, позбувшись своєї оригінальної назви та іміджу стонерів: «MSS» стала «MS». [156]

Суперники банди звернули на це увагу. Конфлікт між MS та 18-ю вулицею, або Барріо 18, був особливо запеклим у Лос-Анджелесі та його околицях. Бої привернули увагу чиновників, які почали масово ув'язнювати їх наприкінці 1980-х та на початку 1990-х років. [102]

У в'язниці MS була змушена підкорятися іншому господареві — мексиканській мафії, або скорочено «la eMe», чия влада поширювалася з в'язниць на вулиці. Мафіозна парасолька, відома як «Sureños», включала багато відомих банд і простягалася на значну частину південно-західної частини Сполучених Штатів та Мексики. [91]

Покірність з боку MS13 забезпечила банді більший захист на вулицях та у в'язниці. Натомість MS надавала кілерів та виплачувала мафії регулярні квоти з їхніх злочинних доходів. До їхньої назви також додавалася цифра 13, позиція, яку займає літера M в алфавіті. Таким чином, MS стала MS13.

До середини 1990-х років, частково як спосіб боротьби з бандами, а частково як результат жорсткого імміграційного тиску наприкінці президентства Білла Клінтона, уряд США розпочав програму депортації громадян іноземного походження, засуджених за широкий спектр злочинів. Ця посилена політика депортації значно збільшила кількість членів банд, яких відправляли додому до Сальвадору, Гондурасу, Гватемали та інших країн. [144]

За однією з оцінок, між 2000 і 2004 роками до Центральної Америки повернулося 20 000 злочинців. Ця тенденція продовжувалася з часом: лише у

2018 році імміграційні органи США вивезли майже 6 000 підозрюваних членів банд, з них близько 1300 — з MS13. [115]

Уряди Центральної Америки, одні з найбідніших та найнеефективніших у Західній півкулі, не були здатні впоратися з напливом злочинців, а також не були належним чином попереджені владою США.

Засуджені, які часто мали лише найменший зв'язок зі своїми країнами народження, мали мало шансів інтегруватися в законне суспільство і часто зверталися до бандитського життя. Таким чином, рішення використовувати імміграційну політику як інструмент боротьби з бандами сприяло бурхливому зростанню банд у Гондурасі, Сальвадорі та Гватемалі. Основна діяльність MS13 значно варіюється залежно від регіону. У Центральній Америці, де охоплення та розмір банди (відносно загальних пропорцій) найбільші, операції MS13 більш диверсифіковані. Це включає вимагання та контроль над місцевим ринком дрібних наркотиків. [94]

Їхні злочини, такі як вимагання грошей від автобусних компаній, можливо, є більш руйнівними для більшої кількості людей щодня, ніж будь-яка інша злочинна діяльність у регіоні. У Сполучених Штатах MS13 зосереджується на місцевому продажу наркотиків та «захисті» міської території для вимагання грошей від малого бізнесу та підпільних барів. [156]

Протягом усього існування банди, спроби різних урядів зменшити загрозу, яку становила MS13, натомість мали зворотний ефект — поширення загрози, яку становила ця банда. Мабуть, найочевиднішим прикладом є вищезгадана політика депортації іноземних громадян, які скоїли злочини у Сполучених Штатах. Але уряди Центральної Америки також зробили свій внесок: політика «*mano dura*», або «залізного кулака», яка ув'язнювала молодь на основі зовнішності та зв'язків, а також злочинної діяльності, стала нормою після її запровадження президентом Сальвадору Франсіско Флоресом наприкінці 1990-х років. В результаті, Сальвадор, Гондурас та Гватемала

зіткнулися з переповненням своїх ув'язнених членами MS13 та інших банд. [126]

Оскільки крихкі тюремні системи в кожній з цих країн виявилися неготовими до раптового напливу тисяч насильницьких та організованих членів банд, насильство у в'язницях різко зросло. У відповідь влада розділила банди, але це відкрило простір для їх реорганізації. [129]

Наприклад, у в'язниці їм надавали свободу та безпеку, яких не було на волі. Вони часто мали доступ до мобільних телефонів, комп'ютерів та телебачення. В результаті, центральноамериканські відділення MS13 змогли перебудувати свої організаційні структури зсередини тюремних стін, а також розширити свої можливості для скоєння таких злочинів, як крадіжка автомобілів, вимагання та дрібний наркоторгівля. [129]

Зараз банда існує у другому поколінні. Молодь приходить до неї, оскільки часто розглядає її як життєздатну альтернативу життю з мінімальними можливостями працевлаштування чи освіти. Вхід часто є насильницьким, іноді включає «13-секундне» побиття. Старші члени банди, які прагнуть вирватися на волю, знаходять внутрішні правила, які вони самі, можливо, створили, що заважає багатьом з них розлучитися. Наприклад, банда карає дезертирство смертною карою. Навіть якщо вони можуть вирватися зі свого членства, їхні татуювання часто залишають на них тавро на все життя. [144]

Швидкість та масштаби триваючих репресій, які отримали назву «режим винятків» або надзвичайний стан, схоже, застали MS13 зненацька. На відміну від попередніх репресій, банді не вдалося організувати скоординовану відповідь. Натомість значна частина її членів опинилася у в'язниці, була змушена переховуватися або втекла з країни. [20]

На папері MS13 має ієрархію, мову та кодекс поведінки. Насправді ж банда організована слабо, з осередками по всій Центральній Америці, Мексиці та Сполучених Штатах, але без єдиного визнаного лідера.

Лідерів називають «коредорами» або «бігунами» та «палабрерос», що вільно перекладається як «ті, хто володіє словом». Ці лідери контролюють так звані «кліки» – осередки, що діють на певних територіях. [91]

Ці кліки мають своїх власних лідерів та ієрархію. Більшість клік мають «*primera palabra*» та «*segunda palabra*» щодо першого та другого за ланкою командування. Деякі кліки є транснаціональними; деякі воюють з іншими та мають більш насильницьку репутацію. Деякі кліки контролюють менші кліки в певному регіоні. Вони також мають скарбників та інші дрібні функціонери. MS13 також має програми, в рамках яких вона групує численні кліки. У своїй найпотужнішій формі керівництво MS13 може контролювати дії цих клік здалеку. Цифри різняться, але Південне командування США стверджує, що в Північному трикутнику налічується до 70 000 членів банд. Поширення банд супроводжується зростанням рівня вбивств. [91]

З цих банд MS13 є найбільшою в регіоні. Імміграція з Центральної Америки до інших частин Сполучених Штатів, таких як Нью-Йорк та Вашингтон, округ Колумбія, сприяла поширенню MS13 і в межах Сполучених Штатів. Банда також почала з'являтися в деяких частинах Європи, зокрема в Іспанії та Італії.

Тільки в Сальвадорі MS13 налічує понад 30 000 повноцінних членів , відомих як «хомехой» , хоча більшість із них зараз перебувають у в'язниці, згідно зі звітами поліцейської розвідки, отриманими InSight Crime. Ті, кого не заарештували, схоже, пішли в підпілля або розпорошилися по сусідніх країнах, зокрема в Мексиці, Гватемалі та Сполучених Штатах. [115]

Вважається, що деякі високопоставлені лідери сальвадорського угруповання MS13 шукають притулку в Мексиці, де банда проводить свою так

звану Мексиканську програму . Згідно з розслідуванням InSight Crime, Мексиканську програму створили члени банди у вигнанні з Сальвадору, які зайнялися контрабандою людей та наркоторгівлею. MS13» ворогує з «Barrio 18», ще однією вуличною бандою, яка має широку присутність у Центральній Америці, Мексиці та Сполучених Штатах. В останні роки банда прагне розширити свої політичні зв'язки. [125]

За межами Сальвадору ряди MS13 залишаються незмінними. Банда залишається значною загрозою для безпеки громадян у міських центрах Гондурасу та Гватемали, а також зберігає свою присутність у низці міст США.

Отже вуличні банди латиноамериканців були також поширені у США. Їх поширення відбулося у зв'язку із напливом мігрантів із Мексики Сальвадору Пуерто Ріко та інших латиноамериканських країн. Через бідність і злидні, та в пошуках миттєвого заробітку вони об'єднувались у банди які займалися не законною діяльністю .

Отже проаналізувавши вище сказане можна дійти наступних висновків. Кримінал у США був завжди, але починаючи з 60 років 20 століття починають зароджуватися вуличні банди, які були відмінними від класичних мафіозних угруповань.

Як правило вони зароджувалися на вулицях гетто, а також бідних районів. Основним поштовхом до створення вуличних банд стали наступні чинники а саме: тиск з боку поліції, расова нерівність яка в той час була поширена в США, бідність та злидні, а також прагнення захистити себе від іншого криміналітету. Так виникли згадувані банди Crips, Bloods, 18th street gang, Latina King, MS13 та інші.

Починали вони спочатку як шкільні або малі вуличні банди які згодом переросли у жорстокі та небезпечні великі кримінальні угруповання. Так Кріпс зі шкільної банди перетворилася у найбільшу вуличну банду афроамериканців. Щоб захиститись від неї , інші вуличні угруповання

темношкірих об'єдналися та створили банду Бладс , яка в усьому копіює Кріпс. Звісно є невеликі відмінності а саме в кольорах сині-кріпс, червоні-бладс. А також відмінності у носінні одягу, танцювальних рухах, C-Walk, B-Walk та інші незначні зміни.

Розростання та постійна ворожнеча банд не могла не привернути увагу поліції, оскільки перестрілки між бандитами відбувалися серед білого дня, а також від цього потерпали цивільні. Тому поліція активно боролася з ними.

Значною мірою на розростання банд та прихід нових членів вплинула їхня культура. В маси її винесли реп виконавці які були членами цих банд.

Основним видом заробітку була торгівля наркотиками, яка приносила шалені гроші. Через це якраз точились війни між бандами за райони збуту.

Однак були моменти єднання та примирення між бандами у зв'язку з поліцейським свавіллям та порушенням прав темношкірого населення США.

Щодо латиноамериканських банд вони теж були вуличними оскільки формувались там. Це ж можна побачити на прикладі 18th street gang, назва якої походить з назви вулиці на якій вони утворились. Банди формувались з вихідців Мексики , Сальвадору, Пуерто Ріко та інших латиноамериканських країн.

На формування цих угруповань вплинули ті ж самі фактори що і на банди темношкірих. Так само як угруповання афроамериканців , банди латиноамериканців набирали своїх новобранців з числа школярів, підлітків з неблагополучних сімей, мігрантів.

Основним способом заробітку був збут наркотиків. В загальному саме наркобізнес є найбільш характерним саме для вуличних банд. Це призводило також до насилля і внутрішньої боротьби.

Розділ 3

Організована злочинність «російської» мафії та японської якудзи в США, особливості боротьби з ними

3.1 «Російська мафія»

«Російська мафія» — це загальне поняття, яке охоплює різні злочинні групи та злочинну діяльність. Характеристика «російський» використовується узагальнено для позначення різноманітних євразійських злочинних груп, багато з яких не є росіянами. Зазвичай це вихідці з СРСР.

ЗМІ та правоохоронні органи називають ці угруповання різними іменами — Російська мафія, Бор, Братва тощо. Деякі назви угруповань стосуються географічних місць у — Ізмайловська, Дагестанська, Казанська та Солнценська. Останні свідчать про місцеве географічне коріння деяких «російських» злочинних груп. За оцінками, приблизно 15 із цих узагальнених злочинних угруповань діють у Сполучених Штатах, і що 8 або 9 з них підтримують зв'язки з Росією. Орієнтовна чисельність цих груп становить 5-6 тисяч осіб. Російська мафія займається вимаганням, торгівлею наркотиками, вбивствами, крадіжками автомобілів та лихварством, а також шахрайством зі страхуванням, паливом, телекомунікаціями та кредитними картками. [148]

У серпні 1993 року ФБР повідомило про існування 15 організованих злочинних груп у Сполучених Штатах з колишнім радянським етнічним походженням. У правоохоронних органах точаться значні дискусії щодо рівня організації та структури російських організованих злочинних груп у Сполучених Штатах. Крім того, багато російських емігрантів, які беруть участь у злочинній діяльності в цій країні, можуть бути кар'єрними злочинцями, що спеціалізуються на злочинних сферах, які мають мало або взагалі не мають нічого спільного з російськими організованими злочинними групами. [166]

«Російські» злочинні угруповання, що діють на східному узбережжі, співпрацюють та підтримують контакти з угрупованнями західного узбережжя. Крім того, «російська мафія» в США співпрацюють з організованими злочинними угрупованнями в Росії. Директор ФБР Луїс Фрі заявив, що понад 200 з приблизно 6000 російських злочинних угруповань діють з американськими колегами в 17 містах США в 14 штатах. Згідно з даними розвідки, членів злочинних угруповань у Росії відправляють для зміцнення та консолідації зв'язків між угрупованнями в Росії та Сполучених Штатах. Діячів російської організованої злочинності також відправляють до цієї країни для виконання таких послуг, як бандитське вбивство або вимагання. [149]

В'ячеслав Іванков " Маленький японець", лідер російської мафії, як вважається, подорожував до Сполучених Штатів, щоб організовувати угруповання росіян у США та встановлювати зв'язки з російськими угрупованнями у колишньому Радянському Союзі. Іванков вважається високопоставленим лідером організованої злочинності, або злодієм у законі, як у Росії, так і в США. Іванкова було заарештовано в Брукліні, штат Нью-Йорк, 8 червня 1995 року за спробу вимагання 3,5 мільйона доларів у інвестиційної фірми з Уолл-стріт. [149]

П'ятьох членів «російської» мафії в Лос-Анджелесі було засуджено в 1994 році за вимагання, викрадення людей та замах на вбивство. Вони насильно затримували жертв та погрожували їм заподіянням тяжких тілесних ушкоджень, якщо вони не заплатять підозрюваним гроші. Вважається, що це угруповання вимагало гроші у вірменської громади в районі Лос-Анджелеса протягом останніх 13 років. [159]

Шахрайство з паливом, здебільшого в Лос-Анджелесі та Нью-Йорку, щорічно коштує як федеральному, так і штатним урядам приблизно 2 мільярди доларів податкових надходжень. Більшість шахрайських схем з паливом

скоюють російські та вірменські організовані злочинні групи, що діють у Південній Каліфорнії. Існує безліч схем, пов'язаних із шахрайством з паливом, зокрема фальсифікація податкових форм штатів та федеральних податкових декларацій, використання фіктивних компаній, відомих як «компанія з випалювання», збільшення терміну служби палива шляхом змішування неоподатковуваних добавок, таких як трансмікс або спирт, фальсифікація паливних насосів, маніпуляції з фарбованим паливом, призначеним для позашляхових цілей, та продаж палива нижчого ґатунку як преміального продукту. [149]

Схема «ланцюжкового» продажу є домінуючим методом шахрайства з податком на пальне. Схема «ланцюжкового» продажу починається з низки компаній, створених російськими та вірменськими організованими злочинними угрупованнями, і покликана створити величезний паперовий слід. У ланцюжку створюється «підпалювальна» компанія, яка існує лише на папері. На той час, як аудитори та слідчі розплутують серію транзакцій, щоб визначити податкові зобов'язання, «підпалювальна» компанія зникає без сліду записів чи активів. Ці групи привласнюють до 50 центів за галон федеральних та державних податків, що дозволяє їм продавати нафтопродукти нижче собівартості. Продаж палива нижче собівартості змушує законних операторів закриватися. Часто ці групи змушують законний бізнес закриватися, використовуючи тактику залякування шляхом викрадення людей, нападів та вибухів. [148]

13 вересня 1995 року 13 російських та вірменських злочинців було заарештовано та звинувачено у рекеті, включаючи численні випадки шахрайства з використанням пошти та електронних засобів, відмиванні грошей, вимаганні та розповсюдженні героїну та інших наркотичних речовин, що підлягають контролю. [166]

Російсько-вірменська група, яка мала назву « Організація Мікаеляна» , на честь лідера групи та самопроголошеного «хрещеного батька» російської мафії Овсєпа Мікаеляна, керувала мережею чорного ринку дизельного палива, яка постачала пальне на заправні станції та стоянки для вантажівок по всій Південній Каліфорнії. Вони обдурили Податкову службу та Каліфорнійську раду з питань вирівнювання за допомогою різних шахрайських схем, купуючи мільйони галонів дизельного палива та уникаючи величезних податкових зобов'язань. Організація Мікаеляна використовувала отримані дозволи на оптову торгівлю для придбання дизельного палива без сплати податків, яке призначалося виключно для позашляхових потреб, таких як сільське господарство та будівництво. Потім паливо перенаправлялося та продавалося на численних незалежних дизельних заправках, кілька з яких контролювалися цією організацією. До 42 центів за галон федерального та державного податку, що стягувався під час продажу, привласнювало собі це організоване злочинне угруповання. Ця група також була причетна до отримання контролю, шляхом погроз та вимагання, над значним сегментом незалежних ринків дизельного палива оптом та роздрібно на автозаправних станціях та стоянках для вантажівок. Дозволи також отримували шляхом подання шахрайських документів. У деяких випадках авіаційне паливо, яке можна придбати без сплати податків, додавали до дизельного палива та продавали на автозаправних станціях та стоянках для вантажівок. [149]

За даними поліції США в Лос-Анджелесі, цій групі вдалося уникнути сплати податків на суму 3,6 мільйона доларів лише за один рік. Арешти стали кульмінацією дворічного спільного розслідування оперативної групи, проведеного Федеральним бюро розслідувань, Податковою службою, Департаментом поліції Лос-Анджелеса, Департаментом поліції Лонг-Біч, Міністерством юстиції Каліфорнії, Міністерством оборони та Міністерством транспорту. Оперативна група конфіскувала понад 2 мільйони доларів готівкою та майном, включаючи BMW, Jaguar та два Rolls Royce. [149]

Для протидії шахрайству з податками на дизельне паливо було прийнято законопроект Сенату 840, внесений колишнім сенатором Робертом Преслі та колишнім членом Асамблеї Йоханом Клехсом, який набув чинності 1 липня 1995 року. Метою нового закону, який тепер є аналогічним федеральному закону, є зменшення шахрайства з дизельним паливом шляхом запровадження стягнення податків на вищому рівні (терміналі) в ланцюжку розподілу. Згідно з новим законом, податки на паливо, стягуватимуться оператором терміналу, а відшкодування здійснюватиметься державою (податкове повернення). Термінал визначається як сховище, де паливо зберігається та доставляється покупцям. Паливо доставляється на термінал безпосередньо з нафтопереробного заводу, який є першим рівнем у ланцюжку розподілу. [149]

Шахрайство у сфері телекомунікацій – російські злочинці в районі Лос-Анджелеса широко залучені до шахрайства у сфері телекомунікацій (клонування мобільних телефонів). Джерела в правоохоронних органах вказують на те, що ця діяльність поширюється на Північну Каліфорнію. Цей незаконний процес включає крадіжку електронних серійних номерів мобільних телефонів клієнтів та програмування їх у комп'ютерні чіпи, створюючи таким чином дублікати або клони телефонів. Одна стільникова станція в районі Голлівуду втрачає приблизно 2 мільйони доларів на місяць через шахрайські дзвінки, здійснені на клоновані мобільні телефони. Вважається, що росіяни відповідають за більшу частину цієї шахрайської діяльності. [148]

Щодо наркотичних речовин то члени «російської» мафії не беруть широкої участі в розповсюдженні речовин. Однак, були випадки.

4 березня 1993 року російського емігранта було заарештовано за дрібну крадіжку. Поліцейське управління Бербанка вилучило з автомобіля емігранта два кілограми кокаїну та 2200 доларів готівкою. Пізніше стало відомо, що

емігрант також був причетний до перевезення викрадених автомобілів до Росії. [136]

1 травня 1993 року російського емігранта було заарештовано за порушення імміграційного законодавства. Інформація Служби імміграції та натуралізації свідчить про те, що емігрант був причетний до контрабанди кокаїну зі США до Росії через свій імпортно-експортний бізнес у Південній Каліфорнії. Цей емігрант провів 13 років у російській в'язниці. [136]

8 вересня 1993 року в місті Сент-Огастін, штат Флорида, було заарештовано кількох російських кримінальних діячів за змову та намір імпортувати 800 кілограмів кокаїну. Ці фігуранти намагалися налагодити маршрут розповсюдження наркотиків з Флориди до Детройта та Нью-Йорка. Вважається, що до цієї операції були причетні групи російських організованих злочинних діячів у Лос-Анджелесі та Нью-Йорку. Російська група мала справу з коста-риканськими наркоторговцями та планувала контрабандою перевезти велику кількість кокаїну з Колумбії до Італії на борту судна. У цій операції російська група мала справу з сицилійською мафією[136]

У лютому 1995 року Трейсі Гілл, яку вважали кур'єром групи російської мафії, була заарештована в Реддінгу, штат Каліфорнія, за зберігання 18 кілограмів кокаїну. Гілл прямувала до Ванкувера, Британська Колумбія, з району Лос-Анджелеса. [148]

4 травня 1995 року у члена вірменського організованого злочинного угруповання, що базувалося в районі Глендейла, було вилучено сім кілограмів героїну. Героїн походив з Близького Сходу та призначався для розповсюдження у Сполучених Штатах. [148]

У Лос-Анджелесі діячі російської організованої злочинності були замішані в різних злочинних махінаціях, які охоплюють широкий спектр – від інсценованих автомобільних аварій до схем фальшивого виставлення рахунків. У 1991 році, у справі, яка вважається найбільшою у своєму роді,

Прокуратура США в Лос-Анджелесі висунула звинувачення 13 обвинуваченим у схемі фальшивого виставлення рахунків за медичні послуги на суму 1 мільярд доларів, яку очолювали два брати-емігранти з Росії, Михайло та Девид Смушкевичі. Братів Смушкевичів давно підозрювали у причетності до слабо організованого радянського злочинного синдикату, що діяв в районі Лос-Анджелеса наприкінці 1980-х – на початку 1990-х років. Обвинувальний акт із 175 пунктів став кінцем шестирічного розслідування федеральних, державних та місцевих органів влади. [149]

Влада повідомила, що брати організували масштабну шахрайську схему з використанням мобільних медичних лабораторій для проведення непотрібних та фальшивих тестів на пацієнтах. Потім вони надсилали завищені та фальшиві рахунки страховим компаніям та стягували великі збори. Зрештою, шахрайство поширилося на Міссурі, Іллінойс та Флориду. 20 вересня 1994 року ймовірного керівника групи Михайла Смушкевича було засуджено до 21 року позбавлення волі за шахрайство, змову, рекет та відмивання грошей. Смушкевича також зобов'язали конфіскувати активи на суму 50 мільйонів доларів, виплатити понад 41 мільйон доларів компенсації державним установам та страховим компаніям, які постраждали від цієї схеми, та сплатити штраф у розмірі 2,75 мільйона доларів. Девид Смушкевич свідчив на користь обвинувачення та отримав умовний термін. За оцінками, брати Смушкевичі отримали від 50 до 80 мільйонів доларів прибутку. Вважається, що брати сховали свої гроші в невідомій країні. [149]

Російська організована злочинність дуже вправно змінює злочинну діяльність та диверсифікується на нові кримінальні ринки. Наприклад, фінансові ринки та банки стали новими цілями злочинних можливостей для Кримінальної поліції Росії, про що свідчать два нещодавні судові процеси: справа США проти Олександра Луштака, у якій стверджується про багатомільйонну схему інвестиційного шахрайства та подальше відмивання майже двох мільйонів доларів доходів від цієї схеми шляхом внесення коштів,

пов'язаних з шахрайством, на рахунок у Банку Нью-Йорка, а справа США проти Домініка Діонісіо та ін. звинувачує двох осіб, які нібито пов'язані з LCN, та ймовірного члена російського організованого злочинного угруповання "Бор" у здійсненні багатомільйонного інвестиційного шахрайства та відмиванні доходів від цієї схеми. [166]

У жовтні 1991 року в Лос-Анджелесі двох російських діячів організованої злочинності було засуджено за вимагання грошей у російського бізнесмена-емігранта. Двоє мафіозників позичили жертві гроші під 30 відсотків. Жертва позичила 125 000 доларів і за вісім років повернула 480 000 доларів, але все ще була заборгована 120 000 доларів. Підозрювані погрожували жертві та її родині, якщо вони не сплатять решту заборгованості. [166]

Викрадення автомобілів – Північно каліфорнійська група з викрадення автомобілів спеціалізується на викраденні автомобілів та діє в Сакраменто, інших частинах Північної Каліфорнії, Орегоні та Вашингтоні. Молодші члени цієї групи крадуть транспортні засоби, тоді як старші члени керують кузовними майстернями. Кузовні майстерні використовуються як майстерні з переробки, де крадені автозапчастини використовуються для відновлення автомобілів, придбаних у аварійних центрах. Автомобілі також викрадають, розбирають хірургічним шляхом, а корпуси викидають там, де їх легко знайти правоохоронним органам. Ці транспортні засоби потрапляють на аварійні пункти, де члени цієї групи з викрадення автомобілів купують розібрані корпуси та зрештою збирають автомобіль назад у аварійних центрах. Транспортні засоби також купуються у аварійних центрах за їхніми VIN-номерах. VIN-номери замінюються на викрадені транспортні засоби. Потім транспортні засоби вивозять за межі штату та перереєструють у спробі приховати або очистити втрачене право власності. Вважається, що багато викрадених транспортних засобів вивозять з країни через Сіетл, Окленд та інші портові міста. Це злочинне угруповання може використовувати російські

організовані злочинні угруповання для перевезення транспортних засобів до Європи або Росії, де їх продають за значний кошти. [149]

Вбивство – Андрій Кузнецов та його соратник Володимир Литвиненко були застрелені в орендованому Кузнецовим будинку у Західному Голлівуді 26 січня 1992 року. Вважалося, що Кузнецов був лідером шахрайського угруповання в Лос-Анджелесі, пов'язаного з російською організованою злочинністю в Нью-Йорку та Росії. Його вдова стверджувала, що він познайомив її з лідерами та членами російської організованої злочинності в Лос-Анджелесі та Нью-Йорку. [149]

Помічники шерифа Лос-Анджелеса заарештували двох російських емігрантів на місці вбивства. Сергій Іванов був мокрий від крові та озброєний пістолетом. Разом з Івановим було заарештовано його спільника, Олександра Ніколаєва. Помічники шерифа застали двох підозрюваних під час відрізання жертвам пальців, щоб ускладнити ідентифікацію. У будинку разом із тілами було знайдено численні коробки з електронним обладнанням, копіювальною технікою, телевізорами, факсами та стереосистемами. Влада стверджує, що більшість обладнання було вкрадено або придбано незаконно за допомогою шахрайських кредитних карток та підробки чеків. [149]

Відмивання грошей – російські організовані злочинні групи на території колишнього Радянського Союзу здійснюють банківські перекази величезних сум грошей, від кількох тисяч до мільйонів доларів, з банківських рахунків, розташованих у Фінляндії, на Кайманових островах та в Європі, до банків США.

Вважається, що джерелом цих грошей є діяльність з наркотиками, незаконна торгівля зброєю та антикваріатом, а також проституція. Гроші також крадуть у російського уряду.

Групи «російської мафії» відмивають гроші через ретельно продуману мережу фіктивних компаній, створених у Росії. Гроші переказуються

банківськими рахунками до країн-«податкових гаваней», таких як країни на Карибських островах. Повідомляється, що гроші також переказуються банківськими рахунками до інших країн Європи, таких як Швейцарія та Фінляндія. Значна частина цих грошей потрапляє в банки США. Більшість банківських переказів відбувається у великих містах Каліфорнії, таких як Сан-Франциско та Лос-Анджелес. Вважається, що після обміну грошей на долари США, частина їх повертається до Росії та інвестується у прибуткові фінансові та промислові проекти, нерухомість, підприємства та банки.

Вважається, що колумбійські дистриб'ютори кокаїну створили союз з організованими злочинними угрупованнями в Росії для імпорту великої кількості кокаїну до цієї країни. Ці зв'язки стали очевидними після того, як у лютому 1993 року в Санкт-Петербурзі було вилучено партію кокаїну вагою 1,1 метричної тонни. [149]

Всупереч своєму повсюдному корупційному політичному впливу в Росії та інших республіках колишнього Радянського Союзу, російська організована злочинність має незначний політичний вплив у Сполучених Штатах. Хоча вони мають для цього фінансові можливості, російські злочинці не налагодили політичних та правоохоронних контактів, необхідних для їхньої корумпованості. На відміну від інших мафіозних організацій. Не було зареєстровано жодних випадків корупції в поліції чи судовій системі. Немає жодних доказів того, що «російська» мафія намагалася маніпулювати політиками чи американським політичним процесом.

Генеральний прокурор, відповідальний за Кримінальний відділ Міністерства юстиції, під час свідчень у Конгресі у вересні 1999 року. Уривки з цих свідчень наведено нижче:

Наша стратегія боротьби з російською організованою злочинністю закладена у всеохоплюючу Міжнародну стратегію боротьби зі злочинністю, опубліковану президентом у травні 1998 року... Міжнародна стратегія

боротьби зі злочинністю визначає вісім широких цілей, таких як протидія міжнародній фінансовій злочинності та реагування на нові загрози, такі як злочинність у сфері високих технологій та комп'ютерів, і пропонує різні кроки для їх досягнення, включаючи можливі нові законодавчі положення. У сфері міжнародної організованої злочинності Міністерство працювало над тим, щоб тісніше консультуватися та координувати свої дії з іншими відомствами, включаючи Державний департамент, Міністерство фінансів та розвідувальне співтовариство, щоб оцінити загрозу, яку становлять окремі організовані злочинні групи, та розробити довгострокові стратегії боротьби з цими групами. Одним із аспектів цієї співпраці є написання засекреченої комплексної оцінки загроз, передбаченої Міжнародною стратегією боротьби зі злочинністю, яка є спільним продуктом розвідувальних та правоохоронних органів... Крім того, Міністерство та інші правоохоронні органи активно розширюють свою присутність в інших країнах та будують нові відносини з іноземними урядами... На додаток до зростаючої кількості співробітників правоохоронних органів США за кордоном, Міністерство юстиції також прагне збільшити свій штат іноземних адвокатів. Їхня роль включає сприяння запитам про взаємну правову допомогу та екстрадицію, надання суттєвих юридичних рекомендацій з питань міжнародного правоохоронного та договірної права, а також посилення співпраці між американськими та іноземними прокурорами... Міністерство розмістило постійних юрисконсультів, які надають навчання та технічну допомогу іноземним прокурорам, суддям та поліції в низці інших країн, включаючи Росію, Україну, Латвію та Грузію. Ці заходи доповнюють агресивну політику розслідування та переслідування російської організованої злочинності в Сполучених Штатах. Станом на грудень 1998 року лише ФБР мало приблизно 260 незавершених розслідувань, спрямованих проти російських та східноєвропейських злочинних підприємств. [149]

Помічник Генерального прокурора Робінсон завершив ці свідчення, просячи посилити законодавство проти відмивання грошей. Він також просив

ухвалити Закон про міжнародний контроль над злочинністю, який включає заходи щодо надання нових повноважень для розслідування та покарання актів насильства, скоєних проти громадян США за кордоном; посилення безпеки повітряних, сухопутних та морських кордонів; позбавлення міжнародних злочинців безпечного притулку; вилучення та конфіскації активів міжнародних злочинців; реагування на нові проблеми міжнародної злочинності, такі як міжнародні комп'ютерні злочини; та сприяння глобальній співпраці. [148]

Окрім зосередження на штаб-квартирі, ФБР створило підрозділи для боротьби з російською організованою злочинністю у своїх польових офісах у семи містах США. Крім того, великі поліцейські департаменти, такі як Нью-Йорк та Лос-Анджелес, також створили спеціалізовані підрозділи для боротьби з російською злочинністю у своїх юрисдикціях.

Отже «російська» мафія це перш за все збірна назва для кримінальних угруповань з пост радянського простору. Це вже були сформовані кримінальні банди, які з своїх країн вирушили до США для незаконного заробітку. В свою чергу це привернуло увагу поліції, оскільки «російська» мафія проводила чисельні махінації, зокрема з паливом, також їх затримували за продаж наркотичних речовин, вбивства та інші речі.

Також «російська» мафія мала легальні бізнеси, які приносили значні прибутки.

3.2 Японська Якудза у США

Японські організовані злочинні синдикати якудза, почали з'являтися в Сполучених Штатах переважно після Другої світової війни. У повоєнний період спостерігалось зростання імміграції японців, і деякі члени груп якудза почали мігрувати до США саме в цей час.

До 1960-х і 1970-х років якудза були більш офіційно залучені до злочинної діяльності в Америці, особливо в містах зі значним японським населенням, таких як Лос-Анджелес і Сан-Франциско. Вони займалися різноманітною незаконною діяльністю, включаючи торгівлю наркотиками, азартні ігри та вимагання.

Хоча й до цього періоду були окремі випадки діяльності, пов'язаної з якудза, лише в середині 20-го століття вони почали встановлювати більш організовану та впізнавану присутність у США. Присутність осіб, пов'язаних з якудза, у Сполучених Штатах значно зросла з 1960-х років, і хоча значна частина їхньої діяльності зосереджена на Гаваях, вони заявили про свою присутність в інших частинах країни, особливо в Лос-Анджелесі та районі затоки Сан-Франциско, а також у Сіетлі, Лас-Вегасі, Аризоні, Вірджинії, Чикаго та Нью-Йорку. [146]

Члени якудзи заснували свій перший плацдарм у Сполучених Штатах у Гонолулу наприкінці 1960-х років, прибувши до країни, щоб влаштуватися на роботу кухарями, посудомийниками та двірниками у підприємствах, що обслуговують японських туристів

Якудза використовує Гаваї як проміжну станцію між Японією та материковою Америкою. Контрабандою члени якудзи завозять мет амфетамін у країну натомість вивозять із США контрабандою вогнепальну зброю назад до Японії. Вони легко вписуються в місцеве населення, оскільки багато туристів з Японії та інших азійських країн регулярно відвідують острови, і є велика кількість жителів, які мають повне або часткове японське походження. Вони також співпрацюють з місцевими бандами, направляючи японських туристів до гральних закладів та борделів. [146]

Невдовзі вони почали вимагати гроші у підприємств, які надавали послуги великій кількості японських туристів на Гаваях, часто у партнерстві з членами місцевого злочинного світу.

У Гонолулу, як і в Лос-Анджелесі та Сан-Франциско, обслуговування японських туристів стало прибутковою галуззю в останні роки, але вона значною мірою закрыта для американських компаній. Автобусні компанії, туроператори та навіть сувенірні магазини, які відвідують японські туристичні групи, здебільшого належать японським компаніям; туризм був однією з головних цілей банд якудза. [146]

Окрім вимагання з боку туристичних компаній, члени якудза контролюють послуги проституції та гральний бізнес, які обслуговують японських клієнтів. На Гаваях, як і в Каліфорнії, одним з основних джерел прибутку для якудзи була контрабанда зброї. Пістолет 32-го калібру, придбаний в Америці за 50 доларів, може принести понад 1500 доларів у Токіо. [146]

Американські слідчі стверджують, що отримання інформації про операції якудзи в Америці є складним з кількох причин. Члени дотримуються кодексу мовчання, поліцейські під прикриттям мають великі труднощі з проникненням у групи якудза через їхню закритість та мовний бар'єр, а жертви настільки бояться бути вбитими, що мало хто розмовляє зі слідчими. [39]

Члени якудзи інвестують в легальний бізнес, як нерухомість, бари, нічні клуби, експортні підприємства, ресторани, туристичні агентства та інші підприємства. Також були залучені в Каліфорнії до контрабанди зброї, азартних ігор, контрабанди амфетамінів до Японії, порнографії та вербування молодих американок нібито для роботи танцюристами чи співачками в Японії, але насправді для проституції. [146]

Якудзи придбали акції кількох американських компаній, включаючи «International Business Machines Corporation» та «ITT Corporation», з планами спробувати здійснити форму вимагання, поширену в Японії коли групи, пов'язані з якудза, вимагають мільйони доларів на рік у японських корпорацій,

погрожуючи оприлюднити компрометуючу інформацію про ці компанії або їхніх керівників. [39]

Також члени якудза утворювали союзи з корінними американськими злочинцями. Влада Лас-Вегаса, штат Невада, отримала повідомлення про те, що оператори казино наймають членів якудза для використання силових методів стягнення боргів з японських гравців удома, і принаймні в одному випадку вважається, що американські гангстери уклали угоду з якудза про надання організації зброї та порнографічних матеріалів в обмін на героїн. Алекс Дубро, журналіст із Сан-Франциско, який разом із колегою Девідом Е. Капланом написав книгу про якудза, сказав, що найбільший вплив якудза на цю країну досі був фінансовим. «Вони відмивають тут багато мільйонів доларів». Але він додав: «Небезпека, яку становить якудза, полягає не в захопленні американської території, а у формуванні союзів з іншими організованими злочинними угрупованнями. Гонолулу є ключовим місцем для їхньої діяльності; там вони явно уклали робочі союзи з іншими бандами. Якщо вони продовжуватимуть розширюватися та закріплюватися, як це сталося на Гавайях, то, як і традиційну американську організовану злочинність, їх буде дуже важко витіснити». [146]

У Каліфорнії синдикати якудзи уклали союзи з місцевими корейськими бандами, а також китайськими тріадами та в'єтнамськими бандами. Якудза визначила ці банди як корисних партнерів через постійний потік перестрілок у в'єтнамських кафе та крадіжок зі зломом у будинках протягом 1980-х та початку 1990-х років. [146]

У Нью-Йорку якудзи, стягують плату з російських, ірландських та італійських членів банд та бізнесменів за те, що вони направляють японських туристів до гральних закладів, як легальних, так і нелегальних.

ФБР підозрює, що якудза використовувала різні операції для відмивання грошей у США станом на 2008 рік. Міністерство фінансів

затягнуло санкції навколо найбільшого злочинного синдикату Японії «Ямагучі-гумі», націлившись на дві підставні компанії та запровадивши економічні санкції проти чотирьох високопоставлених членів, серед 21 особи загалом. Це був перший випадок, коли Сполучені Штати включили до свого чорного списку конкретні корпорації, якими керує група якудза. У 2011 році тодішній президент США Барак Обама вперше видав виконавчі укази про запровадження фінансових санкцій проти кількох транснаціональних злочинних організацій, включаючи якудза, зокрема Ямагучі-гумі, Інагава-кай та інших організацій. [65]

У Сполучених Штатах якудза займається відмиванням грошей, торгівлею наркотиками, проституцією та спробами придбання зброї, включаючи військове обладнання для використання у бандитських війнах. Під санкції США потрапила двадцять одна особа, зокрема чотири великі боси. Це: Утао Моріо, менеджер штаб-квартири в Ямагучі-гумі та колишній головний виконавчий директор Yamaaki; Чікара Цуда, нинішній генеральний директор Yamaaki; Ясуо Такагі, головний виконавчий директор Toyo Shinyo Jitsugyo; та Ацуакі Міцуясу, колишній керівник останньої компанії. [39]

Ім'я Такагі добре відоме в правоохоронних колах США. З 2001 по 2003 рік Такагі керував складною лихварською імперією з 1000 магазинів, якою керував його підлеглий Сусуму Кадзіяма, що генерувала річний дохід у розмірі близько мільярда доларів. Під прицілом США він потрапив після того, як фракція Такагі з Ямагучі-гумі – Горьокай – відмила кілька мільйонів доларів незаконно отриманих доходів через казино Лас-Вегаса, перш ніж її спіймала Імміграційна митна служба США. [65]

Члени якудза, відомі двома ритуалами: церемоніальним татуюванням великих ділянок тіла на знак мужності та вірності своїм бандам, а також готовністю ампутувати верхню частину мізинця на знак каяття перед своїми

лідерами після скоєння помилки. При цьому кожне тату має своє значення так само як і в інших кримінальних угруповань.

Отже японська якудза була теж частиною кримінальних угруповань у США. Їхнім плацдармом у США стали Гаваї, через які вони і потрапляли в штати. Сама якудза являє собою складну кримінальну кланову систему, крім того вона визнана як міжнародне кримінальне угруповання. Через свої справи, якудза привернула увагу правоохоронних органів, які почали боротьбу проти членів цього угруповання на найвищому рівні.

Проаналізувавши вище наведені факти, які стосуються «російської» мафії і японської якудзи можна побачити що ці угруповання також мали певну роль у кримінальному середовищі Сполучених Штатів.

Зокрема «російська» мафія стала відомою через свої махінації із паливом, а якудза через вимагання у компаній які вона сама придбала. Крім того були і інші незаконні справи які чинили обидва угруповання, такі як рекет, продаж зброї, торгівля наркотичними речовинами.

Уряд США почав проти них боротьбу на найвищих рівнях. Зокрема прийняттям спеціальних законів які посилювали контроль над паливним бізнесом. Це дозволило прикрити, та запобігти подальшим незаконним схемам, якими користувалася «російська» мафія щодо пального. Також запровадження санкцій на державному рівні проти окремих кланів якудзи. В свою чергу це стало на заваді відмиванню коштів, через гральний бізнес, а також більшому їх заробітку, яким займалась японська якудза. Також правоохоронні органи США проводили чисельні викриття та арешти осіб, які належали до цих кримінальних угруповань, через інші злочини.

Висновки

Отже в цій роботі було розглянуто кримінальну діяльність, та боротьбу проти таких найбільш відомих кримінальних угруповань як Італійська, Ірландська, «російська» мафії, японська якудза. Було розглянуто незаконну діяльність вуличних банд темношкірих – Кріпс і Бладс, та латиноамериканців – Latina King, MS-13. Звісно крім них існує ще багато подібних кримінальних угруповань.

Кожне з цих угруповань має свою історію, свої особливості, структуру та організацію, знаки розрізнення. Так чи інакше вони мали великий вплив на історію та культуру Сполучених Штатів Америки.

Причинами появи організованої злочинності в США була перш за все бідність та злидні у неблагополучних районах великих міст. Наприклад як Лос-Анджелес, Чикаго та інші. Бідність змушувала людей іти на крайні міри, а кримінал був легким способом заробітку грошей. Це можна побачити по тому що в злочинні угруповання вступали бідні люди, діти з неблагополучних сімей, або ж мігранти. Мігранти стали ядром формування більшості угруповань таких як італійська мафія, ірландська мафія, та вуличних банд латиноамериканців. Крім того не малу роль в цьому відіграв сам менталітет членів угруповань, перш за все це були консервативні кланові організації, які перейняли цей устрій із життя у банди.

Іншою причиною формування злочинних угруповань став зовнішній тиск з боку поліції, так і з боку інших угруповань. Вони об'єднувались задля захисту, та протидії. Так це стало однією із причин формування вуличних банд Кріпс і Бладс.

Головною метою кримінальних угруповань було збагачення. В них були різні шляхи заробітку, а саме головне вони були легкими, незаконними і відразу приносили величезні суми прибутку. В свою чергу це заманювало, вище згаданих осіб, в лави кримінальних угруповань.

Так такими способом заробітку була торгівля алкоголем, якою активно займалась італійська та ірландська мафії, в часи сухого закону, коли спиртні напої були заборонені по всій країні. Іншим способом було вимагання, це коли пропонувався захист за певну суму, відмовити було неможливо. Також використовувались інші способи: крадіжки, замовні вбивства, проституція та інші.

Торгівля наркотичними речовинами, була неймовірно прибутковою. Вона характерна для всіх кримінальних угруповань. Однак цією нішею активно займалися члени вуличних банд, особливо із появою важчих речовин.

Іншим способами заробітку були різні шахрайства та махінації. Так ірландська мафія використовувала для цього профспілки, «російська» мафія займалась незаконними махінаціями з пальним, японська якудза із викупом компаній.

Крім того члени кримінальних угруповань проникали і в легальний бізнес. Вони відкривали власні казино, бари, клуби, ресторани. Купували порти, авто майстерні тощо. Однак під прикриттям легального бізнесу, там проводилась кримінальна діяльність, така як відмивання грошей, продаж та трафік наркотичних речовин і зброї

Так чи інакше інтереси цих кримінальних угруповань стикались, що призводило до насильства і жорстоких війн між ними, від яких страждали цивільні. Кожне із згаданих в роботі угруповань пересікалось і контактувало між собою, або в межах співпраці, або у відкритих конфліктах.

У свою чергу це не могло не привернути уваги правоохоронних та федеральних органів. Боротьбу з кримінальними угрупованнями вели на найвищих рівнях. Наприклад таким було прийняття закону RICO, за допомогою якого вдалося значно послабити мафію в 90-х роках, або ж проведення операції «молот» проти вуличних угруповань темношкірих, або ж депортація осіб які пов'язані з кримінальними угрупованнями на батьківщину.

Крім того правоохоронці здійснювали чисельні рейди, арешти, проникнення в самі угруповання. Часто поліцейські використовували членів банд, як інформаторів. Зазвичай в самих угрупованнях це каралось смертю, але поліцейські гарантували захист їм і пом'якшення вироку в обмін на інформацію про членів певних кримінальних угруповань.

Однак попри боротьбу, кримінальні угруповання продовжували і продовжують свою незаконну діяльність, навіть перебуваючи в ув'язненні. Так мафіозні організації вдалось ослабити, але вони досі діють, хоч вже не так відкрито. Вуличні угруповання, скористались ослабленням мафії і ще більше розрослись. До них іде постійне поповнення в ряди їхніх банд, що зумовлено виходом бандитського образу життя в масову культуру. Особливо через музику і стиль, що є найбільш характерним для темношкірих вуличних угруповань.

Постійний прихід нових членів, пошук легкого заробітку, тиск з боку поліції, расові упередження та інші речі продовжують тримати більшість кримінальних угруповань на плаву. Їх можливо ослабити, як це сталося з мафіями, повністю викоринити цю проблему набагато важче, подекуди нереально.

Список використаних джерел та літератури

Джерела:

1. 29 Charged in Takedown of South Florida Latin Kings Gang NBC Miami May .12, 2015. URL:<https://www.nbcmiami.com/news/local/29-charged-in-takedown-of-south-florida-latin-kings-gang/55296/> (дата звернення:15.03.2025)
2. All 23 Plead Guilty in Florida 'Latin Kings' Gang Roundup NBC Miami. February 1, 2016. URL:<https://www.nbcmiami.com/news/local/all-23-plead-guilty-in-florida-latin-kings-gang-roundup/63644/> (дата звернення:15.03.2025)
3. Brooklyn Leader of Latin Kings Street Gang Sentenced to Life Imprisonment for Murder justice.gov November 14, 2007.
URL:<https://www.justice.gov/archive/usao/nye/pr/2007/2007nov14.html> (дата звернення:15.03.2025)
4. Connecticut Drug Threat Assessment National Drug Intelligence Center, justice.gov. July 2002. URL:
<https://www.justice.gov/archive/ndic/pubs07/997/overview.htm> (дата звернення:15.03.2025)
5. "CORONA" AUGUSTIN ZAMBRANO AMONG 18 ALLEGED LATIN KINGS GANG LEADERS IN LITTLE VILLAGE REGION INDICTED ON FEDERAL CHARGES justice.gov October 1, 2009 URL:
https://www.justice.gov/archive/usao/iln/chicago/2009/pr1001_01.pdf (дата звернення:15.03.2025)
6. Defendant attempted to murder a student he recruited while working at Boston Public Schools justice.gov. May 4, 2023.URL: <https://www.justice.gov/usao-ma/pr/former-boston-public-schools-dean-who-recruited-students-latin-kings-gang-sentenced-over> (дата звернення:15.03.2025)
7. Delaware Drug Threat Assessment National Drug Intelligence Center, justice.gov. March 2002.URL:
<https://www.justice.gov/archive/ndic/pubs07/796/overview.htm>(дата звернення:15.03.2025)
8. Eighteen Members of Almighty Latin King/Queen Nation Named in Federal and State Charges, Reports U.S. Attorney,
URL:<https://web.archive.org/web/20110715114158/http://www2.prnewswire.com/cgi-bin/stories.pl?ACCT=109&STORY=%2Fwww%2Fstory%2F09-06-2006%2F0004427820&EDATE=>(дата звернення:15.03.2025)

9. FBI — Italian/Mafia. Fbi.gov.
URL:https://web.archive.org/web/20110116163335/http://www.fbi.gov/about-us/investigate/organizedcrime/italian_mafia (дата звернення:15.03.2025)
10. FBI: Arrests wipe out Latin Kings leadership. Chicago Breaking News.
September 24, 2008.URL: <https://www.chicagotribune.com/latest-headlines/>
(дата звернення:15.03.2025)
11. Final Two Holland Latin King Gang Members Sentenced to Over 20 Years for Racketeering and Drug Dealing justice.gov. November 17, 2014. URL: https://www.justice.gov/usao-wdmi/pr/2014_1117_HLK.html(дата звернення:15.03.2025)
12. Founding Member Of New York's Largest Latin Kings Set Sentenced To 27 Years In Prison United States Department of Justice. June 1, 2023. URL: <https://www.justice.gov/usao-sdny/pr/founding-member-new-yorks-largest-latin-kings-set-sentenced-27-years-prison> (дата звернення:15.03.2025)
13. Hartford Man Sentenced to 57 Months in Federal Prison for Role in Latin Kings Drug Trafficking Ring justice.gov. February 5, 2020. URL: <https://www.justice.gov/usao-ct/pr/hartford-man-sentenced-57-months-federal-prison-role-latin-kings-drug-trafficking-ring>(дата звернення:15.03.2025)
14. Hartford Man Sentenced to 69 Months in Prison for Gang-Related Drug Trafficking justice.gov. November 19, 2019. URL: <https://www.justice.gov/usao-ct/pr/hartford-man-sentenced-69-months-prison-gang-related-drug-trafficking>
(дата звернення:15.03.2025)
15. Indictment Charges 15 With Racketeering, Including 4 Alleged Leaders of Latin Kings Gang in Newark, for Allegedly Running Heroin & Cocaine Ring nj.gov.August 1,2017. URL:<https://nj.gov/oag/newsreleases17/pr20170801b.html>
(дата звернення:15.03.2025)
16. LAST OF LATIN KING CROWN COUNCIL ARRESTED njsp.org . May 13, 2003.
URL:<https://www.nj.gov/njsp/news/pr051303.htm> (дата звернення:15.03.2025)
17. Latin King Gang Member Sentenced To Life in Prison justice.gov. November 25, 2019. <https://www.justice.gov/usao-ndin/pr/latin-king-gang-member-sentenced-life-prison-0>(дата звернення:15.03.2025)
18. Latin Kings' Second-In-Command Sentenced To 40 Years In Prison For RICO Conspiracy And Related Gang Crimes justice.gov. February 11, 2013.
URL:<https://www.justice.gov/usao-ndil/pr/latin-kings-second-command-sentenced-40-years-prison-rico-conspiracy-and-related-gang> (дата звернення:15.03.2025)

19. Leader and Three Other Men Sentenced to Prison for Operating a Newark Heroin and Cocaine Ring Linked to Latin Kings Gang nj.gov. June 29, 2018. URL: <https://nj.gov/oag/newsreleases18/pr20180629b.html> (дата звернення:15.03.2025)
20. MS-13 Members Sentenced for Kidnapping and Murdering Two Juveniles URL:<https://www.justice.gov/usao-edva/pr/ms-13-members-sentenced-kidnapping-and-murdering-two-juveniles> (дата звернення:15.03.2025)
21. New York Drug Threat Assessment National Drug Intelligence Center. November 2002. URL: <https://www.justice.gov/archive/ndic/pubs2/2580/overview.htm> (дата звернення:15.03.2025)
22. "Over 60 Members of Latin Kings Charged". December 5, 2019. URL:<https://www.justice.gov/usao-ma/pr/over-60-members-latin-kings-charged>(дата звернення:15.03.2025)
23. Operation 'Wild Kingdom' Nets 26 Arrests In Minnesota dea.gov. March 7, 2006. URL:<https://www.dea.gov/sites/default/files/divisions/chi/2006/chicago030806p.html>(дата звернення:15.03.2025)
24. The Last Of 21 Latin King Members And Associates Sentenced To 27 Years In Prison For Racketeering Conspiracy Involving Two Murders In Indiana justice.gov. November 27, 2018. URL:<https://www.justice.gov/usao-ndin/pr/last-21-latin-king-members-and-associates-sentenced-27-years-prison-racketeering> (дата звернення:15.03.2025)
25. Thirteen Alleged Latin Kings Members in North Carolina Indicted on Federal Racketeering Charges justice.gov. December 6, 2011.URL: <https://www.justice.gov/archives/opa/pr/thirteen-alleged-latin-kings-members-north-carolina-indicted-federal-racketeering-charges> (дата звернення:15.03.2025)
26. Thirty Four Alleged Gang Members Charged with Participating in Racketeering Conspiracy Involving Guns, Assaults and Attempted Murders in Chicago and Suburbs justice.gov. July 26, 2016. URL:<https://www.justice.gov/usao-ndil/pr/thirty-four-alleged-gang-members-charged-participating-racketeering-conspiracy> (дата звернення:15.03.2025)
27. Three Members and One Associate of Violent North Carolina Latin Kings Gang Sentenced to Prison justice.gov. August 15, 2013. URL:<https://www.justice.gov/archives/opa/pr/three-members-and-one-associate->

[violent-north-carolina-latin-kings-gang-sentenced-prison](#) (дата звернення:15.03.2025)

28. U.S. Department of the Treasury (.gov) PDF Title 18 United States Code – Crime and Criminal Procedures Part I
URL:<https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://home.treasury.gov/system/files/246/18usc1961-1968-rico.pdf&ved=2ahUKEwiX18SXhumNAXAPxAlHW8yJ7cQFnoECClQAQ&usq=AOvVaw0FUOIS6LxbSI7t9iHcJVQb>(дата звернення:15.03.2025)
29. U.S. Senate (.gov) Volstead Act: H.R. 6810, October 28, 1919 URL:
URL:https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://www.senate.gov/artandhistory/history/resources/pdf/Volstead_1.pdf&ved=2ahUKEwiXo6XBiumNAXV5LRAlHTzTM8cQFnoECH8QAQ&usq=AOvVaw0dR2xPDv6UrRQVmnNR9ydGF(дата звернення:15.03.2025)
30. Witness Retaliation Conviction For 2 Latin Kings Gang Members Drug Enforcement Administration .July 14, 2017. URL:<https://www.dea.gov/press-releases/2017/07/14/witness-retaliation-conviction-2-latin-kings-gang-members>(дата звернення:15.03.2025)
Статті та монографії :
31. 4 Men Plead Guilty in Connection With Illegal Drug Ring in Newark Linked to Latin Kings Gang Gloucester City News April 5, 2018.URL:<https://www.gloucestercitynews.net/clearysnotebook/2018/04/4-men-plead-guilty-in-connection-with-illegal-drug-ring-in-newark-linked-to-latin-kings-gang-.html> (дата звернення:17.03.2025)
32. A Chronicle of Bloodletting. Time. July 12, 1971.URL: <https://archive.ph/> (дата звернення:17.03.2025)
33. Abadinsky, Howard. Organized Crime. 7th ed. Belmont, California: Wadsworth/Thomson Learning, 2003. pg. 67
34. Abadinsky, Howard. Organized Crime. 7th ed. Belmont, California: Wadsworth/Thomson Learning, 2003. pg. 319.
35. Adam Walser. ABC Action News MS-13 described as one of the world's most dangerous gangs. URL:<https://www.abcactionnews.com/news/local-news/i-team-investigates/ms-13-described-as-one-of-the-worlds-most-dangerous-gangs> (дата звернення:17.03.2025)
36. Adam Ferrise, Judge refuses to release Cleveland mob enforcer from life sentence, despite pleas from Bernie Kosar and others. Cleveland com. January 24, 2024. URL: <https://www.cleveland.com/court-justice/2024/01/judge-refuses->

[to-release-cleveland-mob-enforcer-from-life-sentence-despite-pleas-from-bernie-kosar-and-others.html](#) (дата звернення:17.03.2025)

37. Afrikan Amerikan Registry Black History and Gangs in America, a story. URL: <https://aaregistry.org/story/gangs-in-african-america-a-brief-history/> (дата звернення:17.03.2025)

38. Allan May. Sammy The Bull Gravano. URL: https://web.archive.org/web/201111101094446/http://www.trutv.com/library/crime/gangsters_outlaws/mob_bosses/gravano/commitment_21.html (дата звернення:17.03.2025)

39. Asia Timeby Jake Adelstein October 8, 2018 Japan's leading yakuza gangs in US Treasury's cross-hairs. URL: <https://asiatimes.com/2018/10/japans-leading-yakuza-gangs-in-us-treasurys-cross-hairs/#> (дата звернення:17.03.2025)

40. Avon Lake alcohol history turns into fundraising opportunity at Bicentennial Beer Festival coming up on September 22. September 17, 2018. URL: https://www.cleveland.com/avon-lake/2018/09/avon_lake_alcohol_history_turn.html (дата звернення:17.03.2025)

41. Barret, Devlin; Gardiner, Sean (January 21, 2011). Structure Keeps Mafia Atop Crime Heap. The Wall Street Journal. January 21, 2011. URL: <https://www.wsj.com/articles/SB10001424052748704115404576096392318489246> (дата звернення:17.03.2025)

42. BBC Bloods and Crips. URL: <https://www.bbc.co.uk/programmes/b065vsdj> (дата звернення:17.03.2025)

43. BBC MS-13 gang: The story behind one of the world's most brutal street gangs. 19 April 2017 URL: <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-39645640> (дата звернення:17.03.2025)

44. BLOODS STREET GANG INTELLIGENCE REPORT. URL: <https://info.publicintelligence.net/BloodsStreetGangIntelligenceReport.pdf> (дата звернення:17.03.2025)

45. Bolan, Kim. Irish mobster pleads guilty to controlling massive Montreal weapons cache containing 1,475 dynamite sticks. National Post. Postmedia Network Inc. February 16, 2017. URL: <https://nationalpost.com/tag/irish-mobster-pleads-guilty-to-controlling-massive-montreal-weapons-cache-containing-1475-dynamite-sticks/> (дата звернення:17.03.2025)

46. Braun, Stephen. This Mob Shot Its Brains Out. Los Angeles Times. May 4, 2001.
URL: <https://www.latimes.com/archives/la-xpm-2001-may-04-mn-59280-story.html> (дата звернення:17.03.2025)
47. Brendan McGarvey. Pole-Vaulting – Another group of Eastern-European gunsels makes its mark. Philadelphia City Paper. December 18, 2002.
URL: <https://web.archive.org/web/20120916101642/http://archives.citypaper.net/articles/2002-12-12/cb3.shtml> (дата звернення:17.03.2025)
48. Brendan McGarvey. Contra Costa: DA says Irish Mafia founder put a hit out on attorney. December 18, 2002..
URL: https://www.eastbaytimes.com/2016/07/22/contra-costa-da-says-irish-mafia-founder-put-a-hit-out-on-attorney/#link_time=1469253480 (дата звернення:17.03.2025)
49. Brian Gann. Black PastThe Crips (ca. 1971-) June 03, 2011.
URL: <https://www.blackpast.org/african-american-history/crips-1971/> (дата звернення:17.03.2025)
50. Brotherton David C.; Barrios, Luis. The Almighty Latin King and Queen Nation: Street Politics and the Transformation of a New York City Gang. Columbia University Press. February 5, 2004 URL: https://books.google.com.ua/books?id=M-Rn9ldraCUC&redir_esc=y (дата звернення:17.03.2025)
51. Burnstein Scott. Irish Mob Boss Matticks Loses Battle With Cancer in Canada. The Gangster Report January 2015 .URL: <https://gangsterreport.com/irish-mob-boss-matticks-loses-battle-cancer-canada/> (дата звернення:17.03.2025)
52. Burrough Bryan. 'Five Families': Made Men in America. The New York Times. September 11, 2005.
URL: <https://www.nytimes.com/2005/09/11/books/review/five-families-made-men-in-america.html> (дата звернення:17.03.2025)
53. Butts Edward, Outlaws of The Lakes – Bootlegging and Smuggling from Colonial Times To Prohibition. 2004.Toronto: Linx Images Inc. Pg 110.
54. Butts Edward, Outlaws of The Lakes – Bootlegging and Smuggling from Colonial Times To Prohibition. 2004.Toronto: Linx Images Inc. Pg 110.
55. Butts Edward, Outlaws of The Lakes – Bootlegging and Smuggling from Colonial Times To Prohibition. 2004.Toronto: Linx Images Inc. Pg 109
56. Butts Edward, Outlaws of The Lakes – Bootlegging and Smuggling from Colonial Times To Prohibition. 2004.Toronto: Linx Images Inc. Pg 230

57. Сапеси Джері. The Life, By the Numbers. NYMag.com. January 19, 2005.
URL:<https://nymag.com/nymetro/news/crimelaw/features/10871/> (дата звернення:17.03.2025)
58. Capture of the Infamous Blinky Morgan Gang in Alpena, Michigan. January 20, 2021. URL:<https://www.bessermuseum.org/single-post/2015/09/01/Capture-of-the-Infamous-Blinky-Morgan-Gang-in-Alpena-Michigan> (дата звернення:17.03.2025)
59. Celeste Fremon. Los Angeles Times Behind the Crips mythos.
URL:<https://www.latimes.com/archives/la-xpm-2007-nov-20-et-book20-story.html> (дата звернення:17.03.2025)
60. Clipped from Warren Times Mirror. Warren Times Mirror. July 2, 1930. p. 1.
URL:<https://www.newspapers.com/article/warren-times-mirror/16419119/> (дата звернення:17.03.2025)
61. Coast Guard Lake Erie Bribery case Jan 1930. The Sandusky Register. January 18, 1930. p. 1.
62. Cory Shaffe. Irish gangsters convicted in 1969 contract-killing of Euclid judge's wife lose appeal as parole decision looms. Cleveland.com. January 30, 2019.
URL: <https://www.cleveland.com/court-justice/2018/05/irish-gangsters-convicted-in-1.html> (дата звернення:17.03.2025)
63. Cristopher Woody. Business Insider The strange way one of Latin America's largest street gangs got its name Apr 21, 2016. URL:
<https://www.businessinsider.com/origins-of-ms-13-mara-salvatrucha-name> (дата звернення:17.03.2025)
64. Dash, Mike . The First Family: Terror, Extortion, Revenge, Murder, and the Birth of the American Mafia. New York: Ballantine Books. pp. 384–386..
65. Dave Chaffinl.U.S. imposes sanctions on Japan's Yakuza crime syndicate.
URL:<https://kgab.com/u-s-imposes-sanctions-on-japans-yakuza-crime-syndicate/>(дата звернення:17.03.2025)
66. Deborah Miller SWAT raids drug gang in Cleveland with ties to Chicago-based Latin Kings, Cleveland.com
URL:<https://www.cleveland.com/metro/2009/08/swat-raids-drug-gang-in-clevel.html> (дата звернення:17.03.2025)

67. Discover the Irish American Gangs: Their Rise and Notorious History.
URL:<https://www.connollycove.com/irish-american-gangs/>(дата звернення:17.03.2025)
68. Dubro, James. Mob Rule – Inside the Canadian Mafia. 1985. Toronto: Macmillan of Canada. Pg, 277
69. Edwin Stier. Mafia is like a chronic disease, never cured. January 22, 2011. URL: <https://nypost.com/2011/01/23/mafia-is-like-a-chronic-disease-never-cured/> (дата звернення:17.03.2025)
70. Elfaró How Los Angeles Taught the Mara Salvatrucha to Hate Carlos Martínez. URL:<https://elfaro.net/en/202308/centroamerica/26933/how-los-angeles-taught-the-mara-salvatrucha-to-hate> (дата звернення:17.03.2025)
71. ESPN Looks at How Boston College Helped Take Down 'Goodfellas'. Boston.com. October 7, 2014. URL: https://www.boston.com/sports/untagged/2014/10/07/espn_looks_at_how_boston_college_helped_take_down/ (дата звернення:17.03.2025)
72. Finckenauer, James O. United Nations Activities: La Cosa Nostra in the United States. International Center National Institute of Justice. December 6, 2007 <https://web.archive.org/web/20161229164518/https://www.ncjrs.gov/pdffiles1/nij/218555.pdf> (дата звернення:17.03.2025)
73. Frankie Saggio and Fred Rosen. Born to the Mob: The True-Life Story of the Only Man to Work for All Five of New York's Mafia Families. 2004 Thunder's Mouth Press publishing. pg.12
74. Gangsters, Thugs, and Mafia in Hot Springs, Arkansas. URL:www.legendsofamerica.com.<https://www.legendsofamerica.com/hot-springs-arkansas-gangsters/> (дата звернення:17.03.2025)
75. Gary Marx. LATIN KING LEADER AND 13 OTHERS INDICTED, Chicago Tribune, September 19, 1997. URL:<https://www.chicagotribune.com/1997/09/19/latin-king-leader-and-13-others-indicted/> (дата звернення:17.03.2025)
76. Gas-tax Fraud Tied To Mob Families. tribunedigital-sunsentinel. URL:https://web.archive.org/web/20160821170051/http://articles.sun-sentinel.com/1985-03-26/news/8501110652_1_gas-tax-michael-franzese-colombo-crime-family (дата звернення:17.03.2025)

77. George Judson 16 Charged As Members Of Drug Ring, The New York Times June 30, 1994. URL: <https://www.nytimes.com/1994/06/30/nyregion/16-charged-as-members-of-drug-ring.html> (дата звернення:17.03.2025)
78. Gervais, C.H, The Rum Runners: A Prohibition Scrapbook. 1980. Thornhill: Firefly Books. Pg 9
79. Gervais, C.H, The Rum Runners: A Prohibition Scrapbook. 1980. Thornhill: Firefly Books. Pg10
80. Glaberson, William. Career of a Crime Boss Ends With Sweeping Convictions. The New York Times July 31, 2004. URL: <https://www.nytimes.com/2004/07/31/nyregion/career-of-a-crime-boss-ends-with-sweeping-convictions.html?ref=josephcmassino> (дата звернення:17.03.2025)
81. Glaberson, William. Grisly Crimes Described by Prosecutors as Mob Trial Opens. The New York Times May 25, 2004. URL: <https://www.nytimes.com/2004/05/25/nyregion/grisly-crimes-described-by-prosecutors-as-mob-trial-opens.html> (дата звернення:17.03.2025)
82. Glaberson, William. Judge Objects to Ashcroft Bid for a Mobster's Execution. The New York Times, November 13, 2004. URL: <https://www.nytimes.com/2004/11/13/nyregion/judge-objects-to-ashcroft-bid-for-a-mobsters-execution.html> (дата звернення:17.03.2025)
83. Hallowell, Prohibition In Ontario, 1919-1923. 1972. Ottawa: Love Printing Service. Pg ix Mason, Phillip. Rum Running and the Roaring Twenties. 1995. Detroit: Wayne State University Press. Page 42
84. Harvard Club. May 11, 2018. URL: <https://case.edu/ech/articles/h/harvard-club> (дата звернення:17.03.2025)
85. Herbert C. Covey. Crips and Bloods: A Guide to an American Subculture. Guides to Subcultures and Countercultures. Santa Barbara, CA: Greenwood, 2015. URL: <https://journals.ala.org/index.php/rusq/article/view/6022/7704>
86. <https://theirmob.com/>(дата звернення:17.03.2025)
87. Hunt, Thomas. New Orleans underworld boss murdered. The Writers of Wrongs. URL: <https://www.writersofwrongs.com/2017/04/148-year-ago-new-orleans-boss-murdered.html?m=1> (дата звернення:17.03.2025)
88. Hunt, Thomas. On this date in 1868 - New Orleans gangland murder. The Writers of Wrongs. <https://www.writersofwrongs.com/2016/10/today-in-1868-barba-murdered-in-new.html?m=1> (дата звернення:17.03.2025)

89. Irish mob allegedly tries to silence witnesses in Oklahoma City shootout. The Oklahoman. May 21, 2017. URL:
<https://www.oklahoman.com/story/news/crime/2017/05/21/irish-mob-allegedly-tries-to-silence-witnesses-in-oklahoma-city-shootout/60594287007/#:~:text=Irish%20mob%20allegedly%20tries%20to%20silence%20witnesses%20in%20Oklahoma%20City%20shootout,-by%20Brianna%20Bailey&text=According%20to%20court%20testimony%2C%20three,Inn%2C%202800%20S%20Interstate%2035>. (дата звернення:17.03.2025)

90. Italian Organized Crime. Organized Crime. Federal Bureau of Investigation. URL:
https://web.archive.org/web/20101010181124/http://www.fbi.gov/about-us/investigate/organizedcrime/italian_mafia (дата звернення:17.03.2025)

91. Ivy Panda Mara Salvatrucha (MS-13): A Criminal Organization Research Paper. URL: <https://ivypanda.com/essays/mara-salvatrucha-ms-13-a-criminal-organization/> (дата звернення:17.03.2025)

92. Jack Kennedy's death brings crackdown on crime. URL:<https://www.toledoblade.com/frontpage/2008/12/15/Part-9-Jack-Kennedy-s-death-brings-crackdown-on-crime.html> (дата звернення:17.03.2025)

93. James B. Jacobs, Christopher Panarella, Jay Worthington. Busting the Mob: United States v. Cosa Nostra. NYU Press, 1996. pages 3–5

94. James Bargent. In Sight Crime t Has Gang Violence in El Salvador Sparked a Death Squad Revival?. URL: <https://web.archive.org/web/20150404140517/http://www.insightcrime.org/news-briefs/gang-violence-el-salvador-sparked-death-squad-revival> (дата звернення:17.03.2025)

95. James C. Howell and John P. Moore Citations. Myer, Joseph, "Glasnost Gangsters in Los Angeles." Los Angeles Times, April 10, 1992.

96. James O. Finckenaue, Ph.D. United Nation Activities RUSSIAN ORGANIZED CRIME IN THE UNITED STATES. International Center National Institute of Justice

97. Jeff Somers. Grunge, The World's Most Dangerous Gangs. URL: <https://www.grunge.com/456875/the-worlds-most-dangerous-gangs/> (дата звернення:17.03.2025)

98. Jim Dubelko. Black Jack McGinty From the Old Angle to the Desert Inn. Cleveland State University. August 11, 2011. URL: <https://clevelandhistorical.org/items/show/326> (дата звернення:17.03.2025)

99. Jim Dubelko . The Cleveland Circulation War When Competition between the Plain Dealer and the Leader Turned Deadly. Cleveland State University, August 23, 2015. URL: <https://clevelandhistorical.org/items/show/733> (дата звернення:17.03.2025)
100. Jim Dubelko. The Mounds Club. Cleveland State University August 27, 2011. URL: <https://clevelandhistorical.org/items/show/331> (дата звернення:17.03.2025)
101. Joel M. Beall Before las Vegas, there was Newport. URL:<https://www.cincinnati.com/story/news/2015/04/27/las-vegas-newport/26448639/> (дата звернення:17.03.2025)
102. John Jacob Rodriguez. Mara Salvatrucha: A Historical Perspective. URL: https://www.academia.edu/5183040/Mara_Salvatrucha_A_Historical_Perspective (дата звернення:17.03.2025)
103. JohnCroftKY (PDF). URL:www.marlowcasinochips.com (дата звернення:17.03.2025)
104. Josepha Dagen. Tough Sentence To Be Sought For Berkery. Philadelphia Daily News August 4, 1987. URL: https://web.archive.org/web/20131022141017/http://articles.philly.com/1987-08-04/news/26168776_1_p2p-drug-charges-drug-case (дата звернення:17.03.2025)
105. Journal Journal of Gang Research Volume: 11 Issue: 2 Dated: Winter 2004 Pages: 29-36. Date Published 2004. Length 8 pages. URL: <https://www.ojp.gov/ncjrs/virtual-library/abstracts/gang-violence-mara-salvatrucha-forever-salvador> (дата звернення:17.03.2025)
106. Julia Dunn. EDGE Los Angeles Crips and Bloods: Past and Present. URL: https://web.stanford.edu/class/e297c/poverty_prejudice/gangcolor/lacrips.htm
107. Juliana Montoya , StMU Research Scholars MS-13: Origin of the Most Dangerous Gang in the World. URL: <https://stmuscholars.org/the-ms-13-origin-of-the-most-dangerous-gang-in-the-world/>(дата звернення:17.03.2025)
108. Last don faces execution. The Guardian. Associated Press. November 13, 2004. URL: <https://www.theguardian.com/world/2004/nov/13/usa> (дата звернення:17.03.2025)
109. Lubasch, Arnold H. Admitted Member of Mafia Tells of Oath and Deadly Punishment. The New York Times.October 30, 1985. URL:

<https://www.nytimes.com/1985/10/30/nyregion/admitted-member-of-mafia-tells-of-oath-and-deadly-punishment.html> (дата звернення:17.03.2025)

110. Lynda Richardson Leader of Latin Kings Is Convicted in Slayings. The New York Times. November 20, 1996. URL: <https://www.nytimes.com/1996/11/20/nyregion/leader-of-latin-kings-is-convicted-in-slayings.html> (дата звернення:17.03.2025)
111. Machine, Milestones of the Italian American Experience, National Italian American Foundation. Retrieved February 26, 2010. URL: https://web.archive.org/web/20100211143006/http://www.niaf.org/milestones/year_1891.asp (дата звернення:17.03.2025)
112. Mafia wives: Married to the Mob. independent.co.uk. May 13, 2007. URL: <https://www.independent.co.uk/news/world/europe/mafia-wives-married-to-the-mob-5333062.html> (дата звернення:17.03.2025)
113. Mafia's arcane rituals, and much of the organization's structure, were based largely on those of the Catholic confraternities and even Freemasonry, colored by Sicilian familial traditions and even certain customs associated with military-religious orders of chivalry like the Order of Malta. URL: <https://web.archive.org/web/20100203171323/http://www.bestofsicily.com/mafia.htm> (дата звернення:17.03.2025)
114. Making Jack Falcone: An Undercover FBI Agent Takes Down a Mafia Family. Pocket Star Books Publishing. September 29, 2009. p. 121.
115. Marcel Evans.The Costa Rica Star Tracing the Roots of El Salvador's Mara Salvatrucha MS-13. URL: <https://news.co.cr/tracing-the-roots-of-el-salvadors-mara-salvatrucha/13071/> (дата звернення:17.03.2025)
116. Marcia Slacum Greene OUTSIDE ALLEGIANCES EXERT LETHAL FORCE, EVEN BEHIND BARS,,The Washington Post . September 9, 1996. URL: <https://www.washingtonpost.com/archive/politics/1996/09/09/outside-allegiances-exert-lethal-force-even-behind-bars/1922865f-13c4-46a5-83fa-97f3386df607/> (дата звернення:17.03.2025)
117. Margaret Lynch. Growth, Gangs, and Notoriety (PDF). Irish American Archives Society. URL: <https://case.edu/ech/articles/h/haymarket> (дата звернення:17.03.2025)
118. Martin Finucane Former Boston high school dean who was a Latin Kings member is sentenced to more than 18 years in prison, Boston.com, May 5 2023.URL: <https://www.boston.com/news/the-boston-globe/2023/05/05/former->

[boston-high-school-dean-who-was-a-latin-kings-member-is-sentenced-to-more-than-18-years-in-prison/](#) (дата звернення:17.03.2025)

119. Martin Gary. 'Go to the mattresses' - the meaning and origin of this phrase. Phrasefinder. URL: <https://www.phrases.org.uk/meanings/159900.html> (дата звернення:17.03.2025)
120. Mary B. W. Tabor 20 Members of Hispanic Gang Indicted in Multiple Killings, The New York Times. June 22, 1994. URL:<https://www.nytimes.com/1994/06/22/nyregion/20-members-of-hispanic-gang-indicted-in-multiple-killings.html>(дата звернення:17.03.2025)
121. Marzulli, John. Top Bonanno Charged In '81 Mobster Rubout. New York Daily News. January 10,2003. URL:<https://web.archive.org/web/20140118023154/http://www.nytimes.com/2003/01/10/nyregion/reputed-boss-of-mob-family-is-indicted.html> (дата звернення:17.03.2025)
122. Matt O'Connor JAILED GANG LEADER IS PUT AWAY FOR LIFE, Chicago Tribune May 23, 2000. URL:<https://www.chicagotribune.com/2000/05/23/jailed-gang-leader-is-put-away-for-life/> (дата звернення:17.03.2025)
123. May, Allan. Sammy The Bull Gravano. TruTV.com. URL:https://web.archive.org/web/20081217072000/http://www.trutv.com/library/crime/gangsters_outlaws/mob_bosses/gravano/memories_2.html (дата звернення:17.03.2025)
124. MCAC Blood vs. Crips: Exploring the Differences Between – The Battle of Rivals. URL: <https://mcac.maryland.gov/2023/06/blood-vs-crips-exploring-the-differences-between-the-battle-of-rivals/> (дата звернення:17.03.2025)
125. Michael E. Miller. The Washington Post 'You feel that the devil is helping you': MS-13's satanic history. URL: <https://www.washingtonpost.com/news/retropolis/wp/2017/12/20/you-feel-that-the-devil-is-helping-you-ms-13s-satanic-history/> (дата звернення:17.03.2025)
126. MS13 by InSight Crime 3 Apr 2025. URL: <https://insightcrime.org/el-salvador-organized-crime-news/mara-salvatrucha-ms-13-profile/>(дата звернення:17.03.2025)
127. NatioNal GaNG CeNter Bulletin HISTORY OF STREET GANGS IN THE UNITED STATES. October 8, 1993. URL: http://www.ipsn.org/court_cases/us_v_locascio-appeal-1993-10-

[08.htmhttps://web.archive.org/web/20120315091008/http://www.ipsn.org/court_cases/us_v_locascio-appeal-1993-10-08.htm](https://web.archive.org/web/20120315091008/http://www.ipsn.org/court_cases/us_v_locascio-appeal-1993-10-08.htm)(дата звернення:17.03.2025)

128. Open edition Book The Central American gang phenomenon. URL: <https://books.openedition.org/iheid/718> (дата звернення:17.03.2025)
129. Oscar Martinez. The New York Times Killers on a Shoestring: Inside the Gangs of El Salvador. URL: <https://www.nytimes.com/2016/11/21/world/americas/el-salvador-drugs-gang-ms-13.html> (дата звернення:17.03.2025)
130. Paul Maccabee, John Dillinger Slept Here: A Crooks Tour of Crime and Corruption in St. Paul 1920-1936, Minnesota Historical Society Press. Page 3.
131. Paul W. ValentineThe Washington Post L.A. GANGS' AREA ACTIVITY MONITORED. URL: <https://www.washingtonpost.com/archive/local/1989/06/26/la-gangs-area-activity-monitored/e1112480-af11-4b11-b190-9c9b7f589f1e/> (дата звернення:17.03.2025)
132. Phillip. Rum Running and the Roaring Twenties. 1995. Detroit: Wayne State University Press. Pg 16
133. Raab, Selwyn. Five Families: The Rise, Decline and Resurgence of America's Most Powerful Mafia Empires. St. Martin Press. p. 704.2005. URL: https://books.google.com.ua/books?id=JMIEAwAAQBAJ&pg=PA704&redir_esc=y (дата звернення:17.03.2025)
134. Raab, Selwyn (February 6, 1989). Mafia-Aided Scheme Evades Millions in Gas Taxes. The New York Times. URL: <https://www.nytimes.com/1989/02/06/nyregion/mafia-aided-scheme-evades-millions-in-gas-taxes.html?pagewanted=all> (дата звернення:17.03.2025)
135. Raab, Selwyn (May 13, 2014). Five Families: The Rise, Decline, and Resurgence of America's Most Powerful Mafia Empires. Macmillan. pp. 7–8.URL: https://books.google.com.ua/books?id=GP9PwxiA-t8C&dq=mafia+rules+no+mustache&pg=PA7&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false (дата звернення:17.03.2025)
136. Raab, Sylvian. Top Echelon of Mobsters Pose Threat. New York Times, August 23,1994.
137. Ralph Ellis, Hate crime: Man sentenced for killing transgender woman. CNN. May 15, 2017. URL: <https://edition.cnn.com/2017/05/15/us/transgender->

[hate-crime-murder-sentence-mississippi/index.html](https://www.nytimes.com/2003/01/10/nyregion/reputed-boss-of-mob-family-is-indicted.html) (дата звернення:17.03.2025)

138. Rashbaum, William . Reputed Boss Of Mob Family Is Indicted. The New York Times, January 10, 2003.URL:
<https://www.nytimes.com/2003/01/10/nyregion/reputed-boss-of-mob-family-is-indicted.html> (дата звернення:17.03.2025)
139. Reppetto, Thomas (January 28, 2005). Mafia: A history of its rise to power. Macmillan.URL:
https://books.google.com.ua/books?id=2heyBa24u8UC&q=American+mafia+rules&pg=PA26&redir_esc=y (дата звернення:17.03.2025)
140. Reputed gang leader Gerald Matticks denied parole. CTV News Montreal. Bell Media. October 15, 2009. URL:
<https://www.ctvnews.ca/montreal/article/reputed-gang-leader-gerald-matticks-denied-parole/> (дата звернення:17.03.2025)
141. Richardson, Lynda (November 20, 1996). Leader of Latin Kings Is Convicted in Slayings. The New York Times. URL:
<https://www.courant.com/1997/08/19/latin-king-gets-60-year-sentence-for-93-murder/> (дата звернення:17.03.2025)
142. Rick Porrello's AmericanMafia.com – 26 Mafia Families and Their Cities. Americanmafia.com.URL:
https://web.archive.org/web/20101212044523/http://americanmafia.com/26_Family_Cities.html (дата звернення:17.03.2025)
143. Riney, Thomas J. DTIC How is MS-13 a Threat to US National Security? URL: <https://apps.dtic.mil/sti/citations/ADA540139> (дата звернення:17.03.2025)
144. RNHA The Untold Story of MS-13 Robert Cross. URL:
<https://rnha.org/the-untold-story-of-ms-13/> (дата звернення:17.03.2025)
145. Robert 'Bob' Webster Our Rich History: 40-years ago, the Beverly Hills Supper Club fire became Kentucky's greatest tragedy | NKyTribune. May 15, 2017. URL: <https://nkytribune.com/2017/05/our-rich-history-40-years-ago-the-beverly-hills-supper-club-fire-became-kentuckys-greatest-tragedy/> (дата звернення:17.03.2025)
146. Robert Lindsey. The New York Times SIGNS OF OLD JAPANESE CRIME GROUP ARE SEEN IN U.S. Jan. 24, 1985. URL:
<https://www.nytimes.com/1985/01/24/us/signs-of-old-japanese-crime-group-are-seen-in-us.html>(дата звернення:17.03.2025)

147. Robert M. Lombardo. The Black Hand Terror by Letter in Chicago. URL: <https://web.archive.org/web/20121006185840/> , (дата звернення:17.03.2025)
148. Russian Organized Crime. URL: <https://irp.fas.org/world/para/docs/rusorg3.htm>(дата звернення:17.03.2025)
149. Russian Organized Criminal Activities in California. URL: <https://irp.fas.org/world/para/docs/rusorg4.htm> (дата звернення:17.03.2025)
150. Schwab Kyle, FBI takes down Irish Mob meth suppliers, according to drug conspiracy charge. Tulsa World. URL: https://tulsaworld.com/news/local/crime-and-courts/fbi-takes-down-irish-mob-meth-suppliers-according-to-drug-conspiracy-charge/article_7adc57db-8529-5fa2-bd80-e92afd7d43f1.html (дата звернення:17.03.2025)
151. Scott Burnstein, After Living Quietly Away from the Mob for Decades, FMR. Cleveland Mafia Associate Fritz Graewe Dies at 66. March 4, 2019. URL: <https://gangsterreport.com/after-living-quietly-away-from-the-mob-for-decades-fmr-cleveland-mafia-associate-fritz-graewe-dies-at-66/> (дата звернення:17.03.2025)
152. Scott Burnstein Prohibition & The Detroit Underworld - The Gangster Report. July 2, 2014. URL: <https://gangsterreport.com/prohibition-the-detroit-underworld/> (дата звернення:17.03.2025)
153. Segregation in the United States. URL: <https://www.history.com/articles/segregation-united-states>(дата звернення:17.03.2025)
154. Selwyn Raab. Five Families: The Rise, Decline, and Resurgence of America's Most Powerful Mafia Empires. 2005
155. Socialist Alternative Los Angeles Gangs: The Bloods and the Crips. URL: <https://www.socialistalternative.org/panther-black-rebellion/los-angeles-gangs-bloods-crips/> (дата звернення:17.03.2025)
156. Sonja Wolf. journal article Mara Salvatrucha: The Most Dangerous Street Gang in the Americas?. URL: <https://www.jstor.org/stable/41485342> (дата звернення:17.03.2025)
157. Study.com Crips History, Signs & Tattoos Pablo Toroella. URL: <https://study.com/academy/lesson/crips-gang-facts-rivalries-history.html> (дата звернення:17.03.2025)

158. Tavernise, Sabrina (May 3, 2004). Gaetano Badalamenti, 80; Led Pizza Connection Ring. The New York Times. URL: <https://www.nytimes.com/2004/05/03/nyregion/gaetano-badalamenti-80-led-pizza-connection-ring.html> (дата звернення:17.03.2025)
159. Telltale Tattoos in Russian Prisons. Natural History Magazine, November 1993.
160. Thanh Ha, Tu. Storied Montreal mobster Richard Matticks, dead at 80, was a character in one of the biggest Quebec police scandals. The Globe and Mail. The Globe and Mail Inc. URL: <https://www.theglobeandmail.com/news/national/storied-montreal-mobster-dead-at-80-had-13-siblings-and-criminal-record-dating-back-to-the-fifties/article22489952/> (дата звернення:17.03.2025)
161. The Gangs of New Orleans. August 8, 2016. URL: <https://louisianamafia.wordpress.com/2016/08/08/the-gangs-of-new-orleans/> (дата звернення:17.03.2025)
162. The Great Migration. URL: <https://www.history.com/articles/great-migration> (дата звернення:17.03.2025)
163. The Guardian US steps up offensive against Japan's yakuza gangs Justin McCurry in Tokyo Fri 24 Feb 2012 18.10 CET. URL: <https://www.theguardian.com/world/2012/feb/24/united-states-offensive-japan-yakuza> (дата звернення:17.03.2025)
164. THE HAGGERTY HOMICIDE.; Formal Investigation by Coroner Herr man Evidence by the Eye-Witnesses to the Affray No Verdict Rendered Reddy Admitted to Bail Departure of the Remains for Philadelphia. New York Times. January 28, 1871. <https://www.nytimes.com/1871/01/28/archives/the-haggerty-homicide-formal-investigation-by-coroner-herr-man.html> (дата звернення:17.03.2025)
165. The Inca: Gang leader's trial revealed Latin Kings' culture. <https://web.archive.org/web/20160229193838/http://www.orlandosentinel.com/news/breaking-news/os-latin-kings-gang-history-20141129-story.html> (дата звернення:17.03.2025)
166. The Looting of Russia. U.S. News and World Report, March 7, 1994.
167. The Source Today In Hip Hop History: The Historic Truce Between The Bloods And Crips During The L.A. Riots 32 Years Ago. URL: <https://thesource.com/2024/04/28/today-in-hip-hop-history-the-historic-truce->

[between-the-bloods-and-crips-during-the-l-a-riots-32-years-ago/](#) (дата звернення:17.03.2025)

168. Thomas Zambito. Wiseguy Gets Life for Hit On Gay Mob Boss. New York Daily News, June 13, 2006. URL:
https://books.google.com.ua/books?id=9WE0x0u1NjMC&dq=mafia+no+facial+hair+rule&pg=PA121&redir_esc=y#v=onepage&q=mafia%20no%20facial%20hair%20rule&f=false (дата звернення:17.03.2025)м

169. Toledo gambling boss shot dead in Detroit URL:
<https://www.toledoblade.com/frontpage/2008/12/16/Part-10-Toledo-gambling-boss-shot-dead-in-Detroit.html> (дата звернення:17.03.2025)

170. TOMMY BANKS – St Louis Park Historical. URL:
<https://slphistory.org/bankstommybio/Society.https://www.legendsofamerica.com/hot-springs-arkansas-gangsters/> (дата звернення:17.03.2025)

171. Under Attack. American Memory, Library of Congress. URL:
<https://www.loc.gov/classroom-materials/immigration/italian/under-attack/> (дата звернення:17.03.2025)

172. United States of America, Appellee, v. Frank Locascio, and John Gotti, Defendants-Appellants. ispn.org. United States Court of Appeals for the Second Circuit. URL:
https://web.archive.org/web/20120315091008/http://www.ipasn.org/court_cases/us_v_locascio-appeal-1993-10-08.htm (дата звернення:17.03.2025)

173. WOLA Seven Facts about MS-13 and How to Combat the Gang. URL:
<https://www.wola.org/analysis/ms-13-not-immigration-problem/> (дата звернення:17.03.2025)

Відео джерела:

174. Ice Cube C WALK. URL:
<https://youtu.be/gREIBeiXgak?si=XaekOsXt4HVKwcC7>(дата звернення:20.03.2025)

175. L.A. Riots Reginald Denny beating. URL:
https://youtu.be/Wc_SgpyJWRY?si=LXpxUYavYazSZPFA(дата звернення:20.03.2025)

Tech N9ne Kutt Calhoun Performing B Walk
 URL:<https://youtu.be/o8QDnz7cTv0?si=9EQHwMNbi9cLw1B> (дата звернення:20.03.2025)

- 176.

